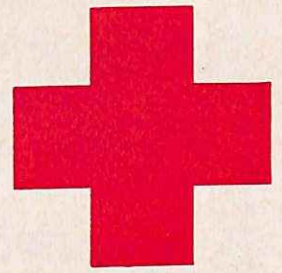

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ
ΕΡΥΘΡΟΣ
ΣΤΑΥΡΟΣ
ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1979

Η διεύθυνση επαγγελματικού προσανατολισμού για τους νέους που θέλουν ν' ακολουθήσουν πρακτικό στάδιο

"Αν γίνω ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΟΣ

"Αν γίνεις ωρολογοποιός:

Θά καθαρίζεις, θά διορθώνεις και θά επισκευάζεις κάθε είδους ρολόγια.

"Αν πρόκειται για καθαρισμό, θά διαλύεις τό ρολόϊ και κατόπιν με τήν βοήθεια ειδικής βενζίνης και ειδικής ψύκτρας θά καθαρίζεις όλα τ' εξαρτήματα ένα πρὸς ένα.

Θά συναρμολογείς τ' εξαρτήματα και θά τ' αλδώνεις με ειδικό λάδι.

"Αν πρόκειται για διόρθωση τής ώρας, θά παρακολουθείς για λίγο χρονικό διάστημα τήν λειτουργία του ρολογιού, και μετά θά τό ρυθμίζεις αναλόγως.

"Αν πρόκειται για διόρθωση θάλαθης, θά αντικαθιστᾷς τό χαλασμένο εξάρτημα με ένα γερό.

Θά πουλᾷς, πολλές φορές, ρολόγια.

Τί θά κάνω

Ποιές είναι οί απαιτήσεις του επαγγέλματος

Είναι ανάγκη:

Νά εργάζεσαι σέ ένα κλειστό χώρο όπου δέν υπάρχει σκόνη και υγρασία, γιατί μπορούν νά θλάσουν τόν μηχανισμό τών ρολογιών.

Νά εργάζεσαι καθιστός, σκυμμένος πάνω σέ ένα καλά φωτισμένο τραπέζι, επισκευάζοντας και ρυθμίζοντας ρολόγια.

Πρέπει ν' είμαι σάν άτομο

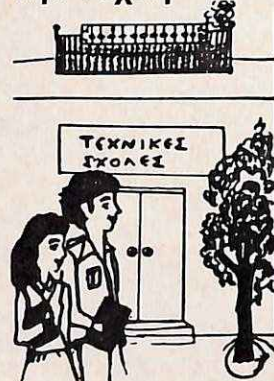

Πρέπει νά είσαι:

Ίκανός νά εργάζεσαι με ακρίβεια και νά αγαπᾷς τήν λεπτή εργασία.

Άτομο με πολύ καλή όραση και με δεξιότητες δακτύλων γιά νά μπορείς νά επεξεργάζεσαι τίς λεπτές μηχανές τών ρολογιών.

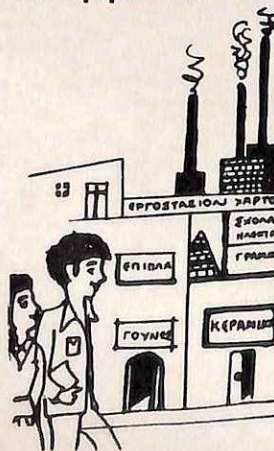
πού μπορώ νά μάθω τήν τέχνη

Μπορείς νά εκπαιδευθείς:

Στήν Σχολή Μαθητείας Ωρολογοποιών του ΟΑΕΔ, πού λειτουργεί στήν Αθήνα, άν είσαι 15 - 18 ετών. Η εκπαίδευση διαρκεί 3 χρόνια και είναι δωρεάν.

πού μπορώ νά εργασθώ

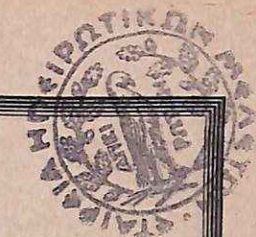
Μπορείς νά εργασθείς:

Σέ εργαστήρια επιδιορθώσεων ρολογιών.

Σέ αντιπροσωπείες ρολογιών.

Σάν ελεύθερος επαγγελματίας, νά επισκευάζεις ρολόγια τών πελατών σου.

Πληροφορίες: Πρότυπο Κέντρο Επαγγελματικού Προσανατολισμού και Οργανώσεις Εργατικού Δυναμικού, Σοφοκλέους 53, τηλ. 3213216

ΜΗΝΥΜΑ

ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Κ. ΙΩΑΝ. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗ

Μέ τήν άνατολή του Νέου Έτους 1979 άπευθύνω στους αγαπητούς μου Έλληνες Εκπαιδευτικούς και Έρυθροσταυρίτες μαθητές εγκάρδιο χαιρετισμό κι όλόψυχη εύχή νά είναι τουτό Έτος προόδου, χαράς και εύτυχίας γιά όλους.

Μέ τήν εύκαιρία αυτή, εκφράζω στους Εκπαιδευτικούς μας τήν ίκανοποίησή μου, γιατί παρά τό μεγάλο φόρτο τών κυρίων εκπαιδευτικών τους καθηκόντων συνεργάζονται με ζηλευτή προθυμία και δημιουργικό ενδιαφέρον με τόν Έλληνικό Έρυθρό Σταυρό Νεότητος, συντρέχοντάς τον στή μεγάλη Έθνική και κοινωνική του προσπάθεια νά διαδώσει και νά εμπεδώσει ανάμεσα στους μαθητές τών Σχολείων μας τά ύψηλά Έρυθροσταυρικά ιδανικά τής Ειρήνης και τής πανανθρώπινης αλληλεγγύης.

Έκφράζω άκόμα, στους αγαπητούς μου Έρυθροσταυρίτες μαθητές τά θερμά συγχαρητήριά μου γιά τήν ένθουσιώδη συμμετοχή τους στή πραγματοποίηση τών ευγενικών επιδιώξεων του Έλληνικού Έρυθρού Σταυρού Νεότητος, τήν προστασία τής υγείας, τήν παροχή βοήθειας στους πάσχοντες συνανθρώπους μας, τήν καλλιέργεια τής διεθνούς φιλίας και τήν πραγμάτωση τής Θείας Έντολής τής Αγάπης, πού ό Έρυθρός Σταυρός ύλοποιεί με θαυμαστή δράση αλτρουισμού κι αὐτοθυσίας.

Κατά τό 1979, πού όρίσθηκε από τόν Οργανισμό τών Ηνωμένων Έθνών σάν «Διεθνές Έτος του Παιδιού», πρέπει όλοι νά καταβάλουμε κάθε προσπάθεια γιά νά επιτύχουμε ύψηλές πραγματοποιήσεις στόν τομέα τής μορφώσεως και Έθνικής και ήθικης διαπαιδαγωγήσεως τών νέων, καθώς και τής σχολικής Έρυθροσταυρικής δράσεως.

Μέ τή βάσιμη αυτή προσδοκία, άς υποδεχθούμε τόν Καινούργιο Χρόνο με χριστιανική πίστη, ελπίδα κι αίσιοδοξία.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΕ

ΕΣΤΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΗΜΕΡΟΜ.

ΑΡΙΘ.

ΜΗΝΥΜΑ

Του Προέδρου του Έλλην. Έρυθρου Σταυρού

Κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΡΙΝΟΥ

Με την ευκαιρία της ανατολής του Νέου Έτους απευθύνω στους πολύτιμους Συνεργάτες του Έλληνικού Έρυθρου Σταυρού κυρίους Έκπαιδευτικούς και τούς Έρυθροσταυρίτες μαθητάς, εγκάρδιους χαιρετισμούς και θερμές ευχές.

Τό 1978 υπήρξε για την ανθρωπότητα πλούσιο σ' επιστημονικές προόδους και τεχνικά επιτεύγματα, αλλά και σ' εξοντωτικές θεωμνίες, σέ τρομερές έκδηλώσεις θηριωδίας, σέ αναταραχές και διαμάχες. Τά εύγενικά άνθη της Αγάπης πού ήρθε στόν κόσμο νά σπείρει ό Θεάνθρωπος πνίγονται από τ' άγκάθια του έγωκεντρισμού, της μισαλλοδοξίας, της άπληστίας και της διαστροφής.

Ό Έρυθρός Σταυρός, ό όποιος μέ φλογερό πάθος και μέ θυσίες όδυμηρές καλλιεργεί τ' ανθρωπιστικά ιδεώδη πού πρώτοι οί άρχαίοι μας πρόγονοι διέδωσαν και πού ό μεγάλος ιδρυτής του Έρρίκος Ντυνάν ένεκολπώθη, συνεχίζει άπτόητος τόν δρόμο πού Έκείνος έχάραξε, στηριζόμενος άφ' ενός σέ Σās και άφ' έτέρου στήν ύποστήριξη τών ανθρώπων καλής θελήσεως, πού εύτυχώς δέν έχουν έκλείψει.

Άγαπητοί Έρυθροσταυρίτες, έξακολουθείστε νά εργάζεστε, καθώς ως τώρα, για την ανακούφιση του πόνου, την πρόοδο του τόπου και την επικράτηση τών υγιών αρχών, σεβασθείτε τό ιερό τρίπτυχο της Θρησκείας, της Πατρίδας και της Οικογένειας, και νά είσθε βέβαιοι ότι παρ' όλες τις αντίξοότητες θά επιπλεύσει τελικά στόν κόσμο ή Αγάπη και ή Ειρήνη.

Η καρδιά του παιχνιδιού

του ΣΤΡΑΤΗ ΜΥΡΙΒΗΛΗ Άκαδημαϊκού

Οί μέρες του παιδιού πέρασαν. Τά Χριστούγεννα. Η Πρωτοχρονιά. Τά Φώτα. Πόσες συγκινήσεις. Πόσες χαρές. Και πόσα δώρα. Κανένα παιδάκι του κόσμου δέ θά 'πρεπε αυτές τις μέρες νά στερείται τό παιχνιδάκι του. Δέν είναι προσωρινή στέρηση αυτή. Η προέκτασή της θά μείνει μέσα σ' όλη του τή ζωή. Είναι τόσο λίγα τά παιδικά χρόνια. Κάθε στερημένη Πρωτοχρονιά τους θά μείνει μιά στάλα πικρίας για όλες τις μετέπειτα Πρωτοχρονιές. Άς μήν είναι ακριβά τά δώρα. Ένα μικρό πραγματάκι άς είναι, ένα κομψό τίποτα, πού δέν πρόκειται νά κρατήσει περισσότερο άπό τήν Πρωτοχρονιά. Όμως νά είναι. Νά μή λείψει. Υπάρχει τόση γοητεία μέσα σ' αυτά τ' ανθρωπάκια, μέσα σ' αυτές τις κουκλίτσες, ακόμα και στίς πιό φτηνές, μέσα σ' αυτά τά πιερωτάκια πού κοιτάζουν έκπληκτα και γελαστά. Φτάνει ένα τέτοιο για νά γεμίσει από εύτυχία τήν καρδούλα ενός παιδιού μέχρι διαρρήξεως.

Τώρα οί μέρες του παιδιού πέρασαν. Δηλαδή οί μέρες του παιδιού δέν πέρασαν, δέν πρέπει ποτέ νά περνούν. Οί μέρες τών δώρων είναι πού πέρασαν και τώρα ό παιδόκοσμος κινείται μέσα στά συντρίμματα ενός φανταστικού κόσμου. Τού κόσμου τών παιχνιδιών, πού είναι ολάκερος ένας κόσμος κινούμενος μέσα σέ έξωφυσικές συμβάσεις. Τό παιχνίδι έσπασε, αυτή κι όλες είναι ή άποστολή του. Τά παιδάκια γυρίζουν μέσα σ' έναν κάμπο καταστρεπτικής μάχης. Σιδηροδρομάρια έκτροχιασμένα, αεροπλάνια κουτσουρεμένα, αυτοκινητάκια ξεχαρβαλωμένα, κούκλες ξεμαλλιασμένες, στρατιωτάκια διαμελισμένα. Σωστό Βερντέν παιχνιδιών. Τά ταμπούρα διεργάγησαν και οί σάλπιγγες δέ βγάζουν πιά κανέναν ήχο.

Είδα ένα τραγικότατο παιχνίδι άνάμεσα στά άλλα. Ήταν ένας χορευτής άράπης από λεπτό ντενεκάκι. Τόν κούρδιζες και χόρευε τσάρλεστον. Κουνούσε τά χέρια του, τά πόδια του, και τό κεφάλι του. Τί χαρά πού σκόρπισε τή νύχτα της Πρωτοχρονιάς! Χόρεψε μία ώρα. Χόρεψε δύο ώρες. Στήν τρίτη... πράξη έχασε τό κεφάλι του. Κανένας δέν ήξερε πώς έγινε, αλλά τό κεφάλι του ξεκόλλησε. Τό ζήτησαν παντού, πουθενά δέ βρέθηκε πού έπεσε. Κάποιος μεγάλος ρώτησε τά παιδιά για νά κάνει κέφι:

—Για θυμηθείτε, μήπως δέν είχε κεφάλι ό άράπης από μιάς άρχής;

Τά μικρά κοιτάχτηκαν άναμεταξύ τους σοβαρά κι αποφάσισαν πώς όχι, ό άράπης είχε κεφάλι. Θυ-

μόντανε τά μάτια του, μέ τούς άσπρους βολβούς, τά χοντρά χείλη του τά άσπρισμένα, και τά μεγάλα δόντια του πού γελούσαν ένα πλατύ, καλοκάγαθο γέλιο. Όχι, σίγουρα ό άράπης είχε κεφάλι, και φαινότανε πολύ εύχαριστημένος πού διασκεδάζε τά παιδιά.

Όπου κάποτε μιά μικρούλα πού μόλις είχε μετρήσει έξι Πρωτοχρονιές ή ζωούλα της, πήρε στό χέρι τόν άκέφαλο χορευτή, χούρδισε τό έλατήριό του και τόν τοποθέτησε πάλι πάνω στό τραπέζι.

Τότε έγινε αυτό τό θαύμα: Ό άράπης και έτσι χωρίς κεφάλι, άρχισε νά χορεύει, νά χορεύει μέ πάθος, νά χορεύει μέ τό ίδιο μπρίο, νά κουνά τά χέρια του, νά τινάζει τά πόδια του, ακριβώς όπως όταν είχε τό κεφάλι του. Τά παιδιά τόν τριγύριζαν και πάλι ένθουσιασμένα. Φωνές, χειροκροτήματα, φασαρία.

— Δείτε! χορεύει και δίχως κεφάλι!

Άλήθεια, αυτό στήν πραγματικότητα ήταν ένα θαύμα. Ένα θαύμα ώστόσο συγκινητικό, όσο κι άν οί μικρούληδες τό δέχτηκαν άπλως μέ έκρήξεις χαράς. Για τά παιδιά δέν υπάρχει τό θαύμα, διότι ζούν και κινούνται μέσα στό θαύμα, διότι τό θαύμα υπάρχει μέσα τους.

Άλλά για μās τούς μεγάλους; Έσκιψη πάνω από τα ξανθά και καστανά κεφαλάκια πού διασκεδάζαν μέ τόν άποκεφαλισμένο χορευτή. Τό ότι δέν είχε πιά κεφάλι ήταν για αυτά μιά μικρή λεπτομέρεια, πού έκαμε τόν χορό του πιό διασκεδαστικό. Για μās όμως τούς μεγάλους ήταν εκεί μπροστά μας μιά μικρή τραγωδία πολύ συγκινητική. Ήταν ή μοίρα του παιδιατρικού παιχνιδιού ή μεγάλη και ώραία, ήταν ή έκτέλεση της ιερής άποστολής του ντενεκεδένιου άραπάκου, νά διασκεδάσει τά παιδιά. Και έκτελούσε τήν άποστολή του μέ τόν ίδιο ολοκληρωτικό τρόπο, όπως οί ήρωικοί ιεραπόστολοι πού πηγαίνουν νά κατηχήσουν στό ευαγγέλιο της αγάπης τούς ανθρωποφάγους. Προσφέρουν τή ζωή τους τήν ίδια σάν ένα δείγμα της πίστεως πού τούς φλογίζει.

Ό μηχανικός χορευτής χόρευε τσάρλεστον δίχως κεφάλι, χόρευε μέ τό ίδιο μπρίο, τινάζε τά χέρια του, τινάζε τά ποδαράκια του και τά παιδιά διασκεδάζαν.

Και ό χορευτής, ό άποκεφαλισμένος, φαινόταν τόσο εύχαριστημένος. Θαρρώ πώς άν είχε μέσα στό στήθος του μιά μικρή ντενεκεδένια καρδούλα και μπορούσαμε νά διαβάσουμε μέσα, θά βλέπαμε εκεί πώς πραγματικά ήταν ολότετα εύχαριστημένος πού μπορούσε ακόμα νά χορέψει για χάρη τους.

Ἑλληνικὴ Ἀγγειογραφία

Βοιωτικὴ κάλαθος. Βοιωτικὴ κύλιξ.

Ἐνα ἀπαραίτητο συμπλήρωμα τῆς Ἱστορίας τῆς Ἑλληνικῆς Τέχνης εἶναι ἡ ἀγγειοπλαστική. Ὁ κλάδος, ὅπως θὰ λέγαμε σήμερα, ὁ διομηχανικός ἢ ὁ διοτεχνικός, ὁ ὁποῖος μολοντόν ἀνήκει εἰς τὴν Τέχνην, ἐν τούτοις ἔχει μεγάλη ἐπίδραση, ὥστε νὰ θεωρεῖται πολὺ σημαντικός καὶ φέρεται μὲ τὸν ὄνομα Ἀγγειογραφία.

Εἶναι ἐντελὲς ἀδύνατο νὰ καταλάβει κανεὶς τὸν τρόπο ζωῆς τῶν ἀνθρώπων τῆς ἀρχαιότητος χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τὴν ἑλληνικὴ ἀγγειογραφία. Ἡ ἀγγειογραφία μπορεῖ νὰ πεῖ κανεὶς ὅτι ἀποτελεῖ τὴν πρῶτη πιστὴ εἰκονογράφηση (illustration) τοῦ βίου, τῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων καὶ ἰδιαίτερα τῆς Τέχνης τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Καὶ τοῦτο συμβαίνει διότι δὲν ὑπάρχει καμιά ἀπολύτως σκηνὴ ἢ παράσταση ἢ μυθολογικὸ γεγονός, πού νὰ μὴ σχετίζεται μὲ τὴν ζωὴ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Αὐτὰ λοιπὸν τὰ γεγονότα ἔχουν ἀπεικονίσῃ πάνω στὴν ἐντελὴ ὕλη τοῦ πηλοῦ οἱ ἐπιδέξιοι ἐκεῖνοι τεχνῖτες τῆς ἀρχαιότητος, οἱ ἀγγειογράφοι.

Στὴν τελειότητα τῆς ἑλληνικῆς ἀγγειογραφίας δύο κυρίως λόγοι συνέβαλαν: ἀπ' ἑνὸς ἡ ἔλλειψη τῆς ὕλης (γυαλιοῦ) καὶ ἀπ' ἑτέρου ἡ μεγάλη χρῆσις τῶν ἀγγείων διαφόρων σχημάτων, ὡς κτερίσματα

Παράσταση ἀπὸ ἐρυθρόμορφο ἀμφορέω.

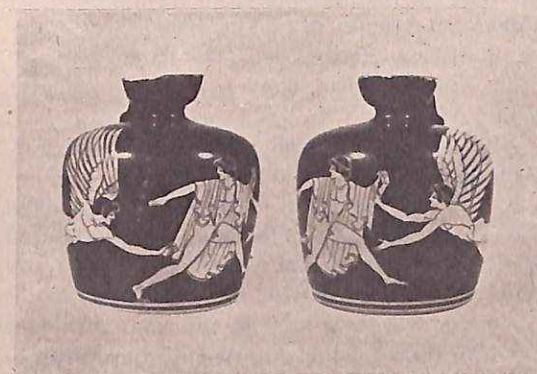
εἰς τοὺς τάφους. Εἶναι πραγματικὰ ἀπίστευτο πόσα ἀγγεῖα εἶναι δυνατό νὰ περιέχει ἓνας τάφος. Οἱ περίφημοι τάφοι λ.χ. τῆς Τανάγρας στὴν Βοιωτίαν περιείχαν τόσα ἀγγεῖα ὅσα ἓνα ὁλόκληρο κυλικεῖο.

Καὶ πάλι ὅλα αὐτὰ τὰ πῆλινα ἀγγεῖα, πού βρέθηκαν κατὰ καιροὺς στοὺς ἀρχαίους τάφους θὰ εἶχαν τελείως λησμονηθεῖ, ἂν ἡ φιλοτεχνία τῶν Ἑλλήνων δὲν τὰ εἶχε διακοσμήσει μὲ καλαισθησία, ὥστε νὰ δημιουργοῦν ἀκόμα ζωηρὸ ἐνδιαφέρον

στοὺς ἐπισκέπτες τῶν μουσείων καὶ ἰδιαίτερα στοὺς ἐξειδικευμένους ἐπιστήμονες καὶ στοὺς φιλότεχνους.

Ἡ κυρίως ἑλληνικὴ ἀγγειογραφία ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς α' χιλιετηρίδας, ὅποτε ὕστερα ἀπὸ τὴν κάθοδο τῶν Δωριέων (1.100 π.Χ.) ἀποκαθίσταται ἐντελὲς ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ καὶ ἀναπτύσσονται ὅλες οἱ ἑλληνικὲς πόλεις στὴν κυρίως Ἑλλάδα καὶ στὶς ἀποικίες.

Ἐκεῖνο τὸ στοιχεῖο πού προσδίδει ἰδιαίτερο χαρακτήρα στὰ ἑλληνικὰ ἀγγεῖα εἶναι ἡ ἐμφάνιση τῆς ἀνθρώπινης μορφῆς. Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ πού

Ἐρυθρόμορφος ρυθμός.

τό ἀγγεῖο ἐξωτερικὰ ἀπεικονίζει ἀνθρώπινες μορφές ἐξελίσσεται καὶ ἀπὸ χειρωνακτικὸ ἔργο προδίδεται σὲ ἀληθινὸ καλλιτεχνικὸ μνημεῖο. Οἱ παραστάσεις τῶν ἀγγείων τὴν πρώτη περίοδο ἔχουν ἐντελὲς νηπιακὸν χαρακτήρα, ὅπως π.χ. οἱ παραστάσεις τῶν γεωμετρικῶν ἀγγείων. Ἀργότερα ὅμως ἡ γραφικὴ διακόσμηση τελειοποιεῖται καὶ οἱ παραστάσεις πλέον γίνονται ἀριστουργηματικές.

Μὲ δύο κυρίως τρόπους οἱ ἀγγειογράφοι ἀπεικονίζαν τὰ θέματά τους. Ὁ πρῶτος λέγεται μελανόμορφος ἢ ρυθμός καὶ τὰ ἀγγεῖα μελανόμορφα. Ὅλα τὰ σχήματα καὶ ὅλες τὶς μορφές πού ζωγράφιζαν στὴν ἐπιφάνεια τοῦ ἀγγείου ἦσαν βαμμένες μὲ γυαλιστερό μαῦρο θερινὸν μὲ τέτοιο τρόπο, πού νὰ δημιουργοῦν μεγάλη ἀντίθεση μὲ τὸ φυσικὸ χρῶμα τοῦ πηλοῦ τοῦ ἀγγείου.

Τὰ χρώματα πού χρησιμοποιοῦσαν οἱ ἀγγειογράφοι ἦσαν τόσο ἀνεξίτηλα ὥστε μετὰ ἀπὸ χιλιάδες χρόνια διατηροῦνται σήμερα θαυμάσια.

Τὰ σχήματα δὲ τῶν ἀγγείων ἡ ἀρχαιολογία τὰ ὀνομάζει ἀμφορεῖς, ὕδριες, ἀρύβαλλους, πυξίδες, προχοῖδες κύλικες, κρατῆρες, σκύφους κ.ά.

Τὰ καλύτερα ἀπὸ τὰ μελανόμορφα ἀγγεῖα εἶναι τὰ ἀττικά καὶ οἱ γνωστότεροι Ἀθηναῖοι ἀγγειογράφοι οἱ Ἐργότιμος, Κλιτίας, Ἐξεκίας, Ἀμασις κ.ά.

Στὰ μέσα τοῦ 5ου π.Χ. αἰῶνα παρουσιάσθηκε μιὰ ριζικὴ ἀλλαγὴ στὸν τρόπο διακοσμήσεως τῶν

Ὁ θρησκευτικὸς λυρισμός

«Κατῶκησεν εἰς Ναζαρέτ»

Τῶν οὐρανῶν ὁ ἀχώρητος χωρῆαι
στῆς Ναζαρέτ τὸ ταπεινὸ σπιτάκι,
στ' ἀπειρο αἰθέρα ὅπου ἐνδύμα φορεῖ
νήπιον εὐτελὲς ἐντὺθι ρουχαλάκι.

★

Κι ὅπως τὰ μάτια ἡ μάνη του γυρνᾷ
στό Γκόλφι τῆς κεῖ χάμω, πού ψωμάκι
ξερό κρατάει, μαχαίρι τῆς περνᾷ
τὰ σωθικά, φτωχὸ πόχει παιδάκι.

★

Μὰ Αὐτός πού πλοῦσιους κάνει νὰ πεινάσουν,
τούς δὲ «ἐκζητούντες» τὸ Θεὸ πλουτίνει,
ὅλα μὲ τὰ ματάκια του ὁμορφαίνει,

★

τὸν οὐρανὸ ὅπως κλειοῦν, πού θὰ ξεχάσουν
τὶς πίκρες ὅσοι τὰ θεωροῦν, τί σθένει
ἡ ἀγάπη του ἀσχημῆς σ' Αὐτὸν ἂν φθάσουν.

ΘΕΟΔ. Β. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ἀγγείων. Οἱ μορφές ἐπαφῶν νὰ εἶναι μαῦρες. Τώρα πλέον σχεδιάζονται προηγουμένως ἐπάνω στὸ φυσικὸ χρῶμα τοῦ πηλοῦ τοῦ ἀγγείου καὶ ἀφήνονται ἀδαφες μὲ ἀποτέλεσμα νὰ εἶναι ὁμοιες μὲ τὸ κοκκινωπὸ χρῶμα τοῦ πηλοῦ. Γι' αὐτὸ ὁ νέος τρόπος ὀνομάσθηκε ἐρυθρόμορφος ρυθμός. Καὶ τὰ ἀγγεῖα ἐρυθρόμορφα.

Πολλὰ ἀπὸ τὰ ἐρυθρόμορφα ἀγγεῖα φέρουν ἐπιγραφὰς τῶν δημιουργῶν τους, ὅπως τοῦ Εὐφρονίου, τοῦ Ἐπίλεου, τοῦ Μειδία, τοῦ Ἰέρωνα κ.ά.

Ἡ μεγαλύτερη ἀκμὴ τῆς ἑλληνικῆς ἀγγειογραφίας παρουσιάσθηκε μετὰ τοῦ 465 π.Χ. μέχρι τὴν ἀρχὴν τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου (431 π.Χ.). Μετὰ ὅμως ἀπὸ τὸν 40 π.Χ. αἰῶνα ἡ πόλη τῶν Ἀθηνῶν ἐπαυε νὰ βρίσκεται ἐπικεφαλῆς τῆς καλλιτεχνικῆς καὶ διομηχανικῆς κινήσεως τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀρχισε σιγά – σιγά ἡ παρακμὴ καὶ ἡ δημιουργία νέων καλλιτεχνικῶν κέντρων τῆς Κάτω Ἰταλίας, στὸν Τάραντα καὶ ἄλλου, ὅπου κατασκευάζονταν ἀγγεῖα, μεγάλοι ἀμφορεῖς, κρατῆρες καὶ ὕδριες κατὰ ἀπομίμηση τῶν ἀθηναϊκῶν ἀγγείων.

Η ΦΟΥΝΤΟΥ ΚΙ Ο ΑΛΕΞΗΣ

|| Η φίλια ενός παιδιού
μ' ένα δέντρο

ΤΗΣ ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΒΑΡΕΛΛΑ

Γ'

Εγώ είμαι πάλι. Η Φούντου. Η φίλη του Άλεξη. Έχω νά σάς πω νέα και μάλιστα «παραμυθένια νέα». Άλλά άς αρχίσω κανονικά.

Προχτές αυτό τό γλυκό παιδί γύριζε βραδάκι μέ τή μητέρα του στό σπίτι. Ήταν φορτωμένοι πακέτα, κι εκείνος κι εκείνη. Στά πρόσωπά τους έλαμπε ή χαρά και συζητούσαν μεταξύ τους γελώντας. Μόλις έφτασαν κοντά μου, ό Άλέξης κοντοστάθηκε:

— Πές «χρόνια πολλά» στή Φούντου, μαμά.

Η γυναίκα χαμογέλασε. Γύρισε και μέ κοίταξε μέ μιά τρυφερή ματιά, άκούμπησε τή μεγάλη σακκούλα πού κρατούσε στά πόδια μου, μέ χάιδεψε και είπε:

— Καλή χρονιά, Φούντου. Τί νά τής εύχηθώ άλλο, Άλέξη;

— Καλή άνοιξη και πολλά φουντωτά φύλλα, αποκρίθηκε εκείνος.

Ενιωσα πολύ εύχάριστα πού μέ θυμήθηκαν και μέ εύχίθηκαν. Δέν τό κάνουν όλοι αυτό. Όχι μόνο δέν τό κάνουν, αλλά ούτε καν τό σκέφτονται. Κι όμως πρέπει νά γιορτάζουμε κ' έμεις τίς άγιες αυτές μέρες. Εγώ φυσικά δέν έχω ήμερολόγιο τοίχου γιά νά παρακολουθώ τίς γιορτές του χρόνου. Έχω όμως ένα ήμερολόγιο μέσα μου πού μου λέει:

— Φούντου, τώρα είναι άνοιξη. Θ' άνθίσουν. Τώρα είναι φθινόπωρο. Θά πέσουν τά φύλλα σου. Τούτες τίς μέρες όμως ήταν όλοφάνερο πώς είχαμε γιορτές γιατί τά παιδιά γύριζαν στή γειτονιά μέ τά τρίγωνα κ' έλεγαν τά κάλαντα.

Ο Άλέξης κοίταξε τή μητέρα του κ' έμένα.

— Η Φούντου είναι τυχερή πού βρίσκεται όλη νύχτα στό ύπαιθρο. Έτσι μπορεί νά είδε και τό άστέρι των Χριστουγέννων.

Η άλήθεια είναι πώς δέν είχα δει κανένα άστέρι, αλλά έδώ πού τά λέμε δέν είχα σκεφτεί νά

κοιτάξω ψηλά. Εκείνη τή στιγμή έριξα μιά ματιά στόν ουρανό πού ήταν ήσυχος και καθαρός, γεμάτος άστρα.

Τό παιδί άφησε κάτω τά πακέτα πού κρατούσε κ' έδειξε μέ τό δεξί του χέρι στόν ουρανό.

— Πρέπει νά σάς μάθω τ' άστρα και έσένα και στή Φούντου. Εγώ τά ξέρω από τήν κατασκήνωση. Γιά κοίταξε μαμά, νά ή Μεγάλη Άρκτος. Δέν μοιάζει μέ κατσαρόλα; Τώρα, άμα φέρεις μιά γραμμή από τά δύο πρώτα άστέρια τής κατσαρόλας, θά συναντήσεις πιό πέρα τόν Πολικό άστέρα. Και τόν λένε πολικό γιατί στέκει όλόιπα πάνω από τό Βόρειο Πόλο τής γής. Όταν οι θαλασσινοί ξέρουν πού βρίσκεται ό βορράς, δέν είναι δύσκολο νά προσανατολιστούν. Στέκουν και κοιτάζουν κατά τό βορρά. Στά δεξιά τους είναι ή Άνατολή, στ' άριστερά ή Δύση.

— Τί σπουδαία πράγματα ξέρει τό παιδί μου, είπε θαυμάζοντάς τον ή μητέρα του.

Ο Άλέξης γύρισε και μέ κοίταξε σάν νά ήθελε νά τόν θαυμάσω κ' εγώ. Μά εγώ τόν θαύμαζα από τίς ρίζες μου μέχρι τ' άκρανά κλωνάρια, αλλά δέν ήξερα πώς νά του τό δείξω.

— Τ' άστέρια είναι πυξίδες και φάροι, συνέχισε τό παιδί. Όπως ήταν και τό χριστουγεννιάτικο άστέρι γιά τούς Μάγους, έ, μαμά; Πώς νά τό λεγαν τάχα;

— Δέν ξέρω, είπε ή μητέρα σηκώνοντας τούς ώμους και χαμογελώντας. Πάντως πρέπει νά είχε ένα ώραίο όνομα. Δέν πάμε σπίτι τώρα;

Εγώ τίναξα τά κλαδιά μου. Ήθελα νά πω:

«Μή φύγετε, κυρία. Καθίστε λίγο κοντά μου νά σάς άκούω νά μιλάτε. Κάντε μου λίγη παρέα, χρονιάρα μέρα.

— Κάτσε λίγο ακόμα, μαμά, είπε ό Άλέξης σάν ήχώ. Μή φύγουμε. Άς μείνουμε κοντά στή Φούντου νά μιλήσουμε. Νά τής κάνουμε κ' εκείνης παρέα, χρονιάρα μέρα.

Η μητέρα δέν του χάλασε τό χατίρι. Τόν έσφίξε στήν άγκαλιά της και συνέχισαν τήν ιστορία μέ τό άστέρι των Χριστουγέννων πού κατάφερε νά οδηγήσει τούς Μάγους πάνω από τή φάτνη τής Βηθελέμ.

— Μαμά, είπε ξαφνικά ό Άλέξης. Μ' άρέσουν τ' άστέρια και θά ήθελα ν' άνέβω στό φεγγάρι, αλλά χωρίς νά μπώ σέ πύραυλο, γιατί φοβάμαι.

Εκείνη σήκωσε και πάλι τούς ώμους.

— Δέν βλέπω μέ τί άλλο τρόπο θά μπορούσες νά πας.

— Εγώ βλέπω. Άν ή Φούντου μου μπορούσε νά ψηλώσει πολύ, πάρα πολύ, θά φτάναμε κ' οι δύο στό φεγγάρι, αλλά θά είχαμε και τίς ρίζες μας στή γή, γιά νά γυρίσουμε σίγουρα και νά μή χαθούμε στόν ουρανό.

— Αύτά γίνονται μόνο στά παραμύθια, είπε ή μητέρα. Μπές σ' ένα παραμύθι και πήγαινε.

— Ξέρω μιά ιστορία μέ μιά φασολιά. Ήταν λέει μιά φασολιά πού μεγάλωνε, μεγάλωνε, μεγάλωνε κ' έφτασε ως τόν ουρανό. Γιατί δηλαδή ή φασολιά δέν θά μπορούσε νά είναι φουντουκιά;

— Κανείς δέν μάς έμποδίζει, είπε γελώντας μέ τήν καρδιά της ή μητέρα.

— Παίρνουμε λοιπόν τήν Φούντου νά πάμε στό φεγγάρι; ρώτησε ό Άλέξης.

— Και δέν τήν παίρνουμε; διασκέδασε ή μητέρα.

— Λοιπόν. Μιά φορά κ' έναν καιρό ήταν μιά άγριοφουντουκιά πού τήν έλεγαν Φούντου. Αρχίζει τό παραμύθι. Αύτή ή φουντουκιά είχε ένα φίλο, τόν Άλέξη, πού τό βράδυ των Θεοφανείων περίμενε στό παράθυρό του ν' άνοιξουν οι ουρανοί, γιά νά πει μιά εύχή.

— Κ' ή εύχή ήταν: «Νά ψηλώσει ή Φούντου μου τόσο πολύ, ώστε νά μέ πάει στό φεγγάρι. Άμήν!»

— Η εύχή έπιασε και ή Φούντου άρχισε νά ψηλώνει, νά ψηλώνει, νά ψηλώνει ώσπου μέσα σέ μιά ώρα έφτασε στά σύννεφα.

— Μέσα σέ μιά ώρα; Μήπως είναι πολύ γρήγορα;

— Τί λές καλέ μαμά. Και πολύ είναι γιά παραμύθι. Στά παραμύθια όλα γίνονται στό πι και φι.

— Καλά λές, πάμε παρακάτω.

— Ο Άλέξης σκαρφώθηκε στή φουντουκιά πατώντας προσεκτικά πότε στό ένα φύλλο και πότε στό άλλο. Γρήγορα έφτασαν στήν τροπόσφαιρα, μετά στήν στρατόσφαιρα, κ' εκεί στά 40 χιλιόμετρα ύψος ό Άλέξης θυμήθηκε πώς εκεί κάνουν τέρμα τά άερόστατα. Σ' όλη τή διαδρομή έπεφταν άστέρια. Οι διάπτοντες ήταν σάν χρυσή βροχή. Ο Άλέξης δέ χόρταινε νά βλέπει κ' ή Φούντου δέν χόρταινε νά ψηλώνει. Μετά τά 100 χιλιόμετρα μπήκαν στήν ιονόσφαιρα κ' είδαν από κοντά τό δόρειο σέλας. Ήταν μαγεία.

— Τώρα πιά, συνέχισε ή μητέρα, άρχισαν νά βλέπουν και δορυφόρους. Η γή από μακριά έμοιαζε μέ γαλάζια κοινίδα. Έπρεπε νά μπουν σέ σεληνιακή τροχιά γιά νά μπορέσουν νά προσεληνωθούν.

— Πώς νά μπει τό δέντρο σέ σεληνιακή τροχιά; Σαλιγκάρι είναι; Άσε μαμά νά οδηγήσω εγώ τό παραμύθι. Εγώ δέν θέλω σεληνιακές τροχές και τέτοια γιατί ζαλίζομαι. Θά φτάσουμε κατευθείαν στό φεγγάρι και θά ξεπεξέψω.

— Και τί θά δείς όταν ξεπεξέψεις;

— Στάχτη και πέτρες και κρατήρες από ήφαιστεια όρησμένα. Η Φούντου θά κοιτάζει έμένα κ' εγώ τή Φούντου. Τώρα τί γίνεται;

— Τί γίνεται; ρωτάει μέ τή σειρά της ή μητέρα, πού έχει μπει γιά τά καλά στό παιχνίδι του παραμυθιού.

— Θά ήθελα νά είμαι ό πρώτος πού θά φυτέψω

ένα δέντρο στό φεγγάρι. Θά ήθελα νά φυτέψω τό δέντρο πού αγαπώ, τή Φούντου μου, και νά γεμίσει ή σελήνη φουντουκιές. Νά έρχονται οι άστροναύτες μέ τ' άστροναυτάκια τους κι αντί νά μαζεύουν πέτρες νά μαζεύουν φουντουκία. Νά μου στήσουν και άγαλμα και νά μέ κηρύξουν άστροναυτικό ευεργέτη. Άλλά πώς θά φυτέψω τό δέντρο μου; Θά ριζώσει σ' αυτό τό χώμα; Ποιός θά μου τό ποτίζει, άφού δέν βρέχει; Μήπως τό δέντρο μου νιώθει έδώ πάνω μεγάλη μοναξιά; Μήπως πρέπει νά γυρίσουμε πίσω;

— Λοιπόν, ρωτάει ή μητέρα μέ κομμένη τήν ανάσα.

— Λοιπόν: Μένουμε λίγο, λέμε τά κάλαντα των Θεοφανείων, «σήμερα τά φώτα κ' οι φωτισμοί», ρίχνουμε λίγο άγιασμό από τό μπουκαλάκι πού έχω στήν τσέπη μου, κι άρχίζουμε τήν κατάδασή. Ο Άλέξης, εγώ δηλαδή, ή άφεντιά μου, κατεβαίνω προσεκτικά. Στο δρόμο μέ χαιρετάνε οι δορυφόροι και τά πεφταστέρια. Τους λέω «χρόνια πολλά», μου λένε κ' εκείνα. Χαζεύω τ' άστρα, περνάω δίπλα στή Μεγάλη Άρκτο, τόν Ωρίωνα και τήν Κασσιόπη, και όταν μέ ρωτήσουν γιατί φεύγω, τούς άπαντάω τραγουδώντας:

Κατεβαίνουμε στή γή. Τί νά κάνω στό φεγγάρι; Ή γριά καλή μας γή, έχει ξεχωρη μιά χάση. Κάτω εκεί είν' ή μαμά, τά πουλιά και τά λουλούδια, φίλοι, τρέλες και σχολειό, τά παιχνίδια, τά τραγούδια.

Κατεβαίνω πρós τή γή. Τί τό θέλω τό φεγγάρι; Ή γριά καλή μου γή έχει τήν καρδιά μου πάρει.

Η μαμά χειροκρότησε τόν Άλέξη. Άν μπορούσα θά τόν χειροκροτούσα κ' εγώ. Τό μόνο όμως πού μπόρεσα νά κάνω είναι νά κουνήσω τά κλαδιά μου από εύτυχία. Αυτό έκανε τή μητέρα νά πει:

— Άντε, τώρα πάμε σπίτι, γιατί ψύχρανε και θά μου κρυώσεις. Νά μίν σ' έχω πρωτοχρονιάτικα άρωστο.

— Έχω μιά ιδέα, είπε τό παιδί.

— Λέγε την.

— Τά μεσάνυχτα νά κρεμάσουμε στά κλαδιά της Φούντου τά δώρα, γιά νά περάσει κ' εκείνη μαζί μας πρωτοχρονιά. Εγώ θά άνέβω στά κλαδιά και θά σάς τά δίνω ένα - ένα.

Είχα συγκινηθεί πολύ. Τά φύλλα μου γέμισαν νυχτερινή δροσιά. Η μητέρα τόν τραβήξε από τό μανίκι.

— Έλα, έλα. Άγάπη πού έχεις σ' αυτό τό δέντρο!

Η μαμά μου φαίνεται πώς ζήλεψε λιγάκι. Τόν έβλεπα ν' απομακρύνεται, νά μπαίνει στό σπίτι χαρούμενος μέ τά πακέτα, κ' ή καρδιά μου, ή δεντρένια μου καρδιά, του εύχόταν:

— Καλή χρονιά, παιδί μου. Νά 'σαι πάντα καλά.

Υστερά έμεινα πάλι άκίνητη περιμένοντας τόν καινούργιο χρόνο.

Τό παιδί, ή μοῖρα καί ή λύτρωση τῆς ἀνθρωπότητος

Οἱ διανοούμενοι 'Ελληνες, σφραγισμένοι μέ τήν σφραγίδα τῆς δωρεᾶς, ἔθεσαν ἀνέκαθεν τόν ἑαυτὸν των εἰς τήν διακονίαν καί τήν τελείωσιν τοῦ παιδιοῦ, τοῦ «κυττάρου τῆς ἀνθρωπότητος» κατὰ τήν Αὐτοῦ Παναγιώτητα τόν 'Αρχιεπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καί Οἰκουμενικόν Πατριάρχην Κύριον Κύριον Δημήτριον.

Ἡ 'Ελλάς, μέ τούς ἀξίους προμάχους τῆς ἀρετῆς καί τῆς πραγματικῆς γνώσεως, ἐφρόντισεν ἀνέκαθεν «βελτίους ποιεῖν τούς ἀνθρώπους». Πρὸς τοῦτο, μέ τά μορφωτικά καί κοινωνικά μέσα τῆς ἑλληνικῆς παιδείας καί ἐποποιίας, ἐπέτυχε νά ἐμφυσῇ τό νόημα τοῦ ἀνθρωποπλαστικοῦ πολιτισμοῦ, ὃχι μόνον εἰς τούς συγχρόνους τῆς ξένους λαούς, ἀλλά καί εἰς τούς 'Ελληνες τῶν μετακλασσικῶν χρόνων. Ἀργότερα, κατὰ τόν δ' μ.Χ. αἰῶνα – τόν αἰῶνα τῶν «φωστήρων τῆς τρισηλίου θεότητος» –, ὁ 'Ελληνισμός, μέ τόν καθαγιασμόν του ἀπό τόν Χριστιανισμόν, μέ τήν ὑπό τῆς θείας Προνοίας εὐλογημένην ταύτην καί εὐτυχῆ σύζευξιν τοῦ 'Ελληνικοῦ Πνεύματος μετὰ τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως, κατώρθωσε νά συνδυάσει εἰς ἀδιάσπαστον ἐνότητα τόν 'Αρχαῖον 'Ελληνικόν ἢ Κλασσικόν Πολιτισμόν καί μάλιστα τήν «θύραθεν παιδείαν» μέ τήν Θρησκείαν τοῦ Θεανθρώπου, μέ τήν Χριστιανικήν 'Αγιότητα καί ἐδίδαξε τά

ὑψηλά ιδεώδη τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, τὰς ἀκαταλύτους ἠθικάς ἀρχάς καί ἀξίας τῆς ἑλληνικῆς αἰωνιότητος, τῆς χριστιανικῆς ἀρετῆς, τῆς εὐεργετικῆς εὐποιίας καί κοινωνικῆς προνοίας καί ὥρισε μάλιστα ὡς ὕψιστον σκοπὸν τοῦ ἀνθρώπου τήν βελτίωσιν του, συμφώνως δέ πρὸς τό ιδεῶδες τοῦτο τῆς τελειώσεως, ἐπεξήγησε νά ρυθμίση ὃχι μόνον τόν πολιτικόν, ἀλλά καί τόν κοινωνικόν βίον.

Καί κληροδόχοι τοῦ βίου τούτου, τοῦ βίου τοῦ «'Ελληνικοῦ Θαύματος» ἦσαν, καί ἀξιόλογοι μάλιστα ρυθμισαί τούτου ἀπέθανον οἱ οὗτω, διά τῶν πρωταρχικῶν καί πηγαίων ἀνθρωπιστικῶν ἀξιών παιδεύμενοι νέοι, οἱ «καλοὶ κάγαθοι», οἱ «πολιταὶ – ἀνθρώποι».

Φυσικόν, λοιπόν, ἦτο, ὁ ὑπεραιωνόβιος 'Ελληνικός 'Ερυθρός Σταυρός νά φροντίζει διά τήν ἀνόθευτον διατήρησιν τῆς ἀπαράμιλλου πολιτιστικῆς παραδόσεως τοῦ 'Ελληνικοῦ 'Εθνους καί τῆς πίστεως ἐπὶ τῶν εὐεργετικῶν ἐπιτευγμάτων τῆς κοινωνικῆς εὐποιίας, ὡς ἀπορροίας τοῦ περὶ Θεοῦ καί ἀνθρώπου χριστιανικοῦ κηρύγματος. Φυσικόν ἦτο νά πιστεύει πάντοτε, ὅτι εἰς τῶν πλέον βασικῶν καί οὐσιαστικῶν ἀντικειμενικῶν σκοπῶν του ἦτο ἡ ψυχασωματική ὑγεία τῆς νεολαίας καί ὁ σεβασμός πρὸς τήν ἀξιοπρέπειαν τῆς ἐκκολαπτομένης προσωπικότητος τοῦ παιδιοῦ.

Διά τούς λόγους τούτους, ὁ

'Ελληνικός 'Ερυθρός Σταυρός, στρατευμένος πάντοτε εἰς τήν ὑπηρεσίαν τοῦ 'Εθνους καί τῆς Κοινωνίας, εἰς ἀνύποπτον δέ χρόνον παλαιότερον, μέ τόν Ε.Ε.Σ. Νεότητος, μέ τήν οἶκον νοσηλείαν του, μέ τά Κέντρα 'Υγείας καί Κοινωνικῆς Προστασίας εἰς 'Αμπελοκήπους, εἰς Μαραθῶνα, εἰς 'Αγιον 'Ιωάννην τόν Θεολόγον 'Ανω Λιουσίων, μέ τήν Στέγην Παιδιοῦ τοῦ 'Ασκληπιοείου του τῆς Βούλας, μέ τό Μαθητικόν Οἰκοτροφεῖον Καλαβρύτων, μέ τό πρόγραμμα περιθάλψεως, ἀναφυχῆς, καλλιτεχνικοῦ καί ἐπαγγελματικοῦ προσανατολισμοῦ, ἐκπαιδεύσεως καί ἀπασχολήσεως τῶν Κουλεϊκῶν παιδιῶν τοῦ Δρακοπουλείου Κέντρου Αἰμοδοσίας του, μέ τήν δραστηριότητα τῆς 'Υπηρεσίας Κοινωνικῆς Προνοίας του, μέ τά κοινοτικά προγράμματα εἰς «κοινωνικῶς ἐστερημένας» περιοχάς, μέ τήν ἐπιμόρφωσιν καί ἐνεργοποίησιν τοῦ 'Ερυθροσταυρικοῦ παιδικοῦ δυναμικοῦ, ἔχει ἤδη θετικῶς ἀπαντήσῃ εἰς τήν σχετικὴν ἐκκλήσιν διά τό Διεθνές 'Ετος Παιδιοῦ τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Ηνωμένων 'Εθνῶν καί τοῦ Συνδέσμου τῶν 'Ερυθρῶν Σταυρῶν τῆς ὑψηλότητος, ὁ ὁποῖος καί πρὸς τόν σκοπὸν τοῦτο συνεδρίασε προσφάτως (27-28 'Οκτωβρίου 1978) εἰς Γενεύην.

Ὁ 'Ελληνικός 'Ερυθρός Σταυρός ἐβελπιστεῖ ὅτι ὡς μέλος τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τοῦ Διεθνοῦς 'Ετους Παιδιοῦ, τοῦ διατε-

«ΜΠΡΑΒΟ»!

[Στόν ἔφηβο πού ἔσωσε μιά ζωή]

ὑπό ΜΙΧΑΛΗ ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
'Εκπαιδευτικοῦ – 'Αντιπρόεδρου
'Εφορίας Ε.Ε.Σ.Ν.

λοῦντος εἰς 'Ελλάδα ὑπὸ τήν Προεδρείαν τοῦ 'Υπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Καθηγητοῦ κ. Σπύρου Δοξιάδη, θά δοθῇ θετικῶς διά τήν δικαίωσιν τῶν ἐλπίδων καί διά τήν ἐμπρακτον ἀναγνώρισιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ παιδιοῦ, τά ὁποῖα ἀπεφασίσθησαν καί διεκηρύχθησαν διεθνῶς καί ἐπισήμως ἀπὸ τῆς 20ης Νοεμβρίου τοῦ 1959.

Εἴθε ἡ συμπαραστάσις τοῦ ὡς ἄνω Συμβουλίου καί τῆς σχετικῆς 'Επιτροπῆς τοῦ Ε.Ε.Σ. νά ὀδηγήσουν εἰς ἕνα καλύτερον κόσμον, εἰς τόν ὁποῖον τό παιδί – ἡ μοῖρα καί ἡ λύτρωσις τῆς ἀνθρωπότητος –, τό ὅπου γῆς παιδί, ὀρθῶς νά θεμελιούται – συμφώνως πρὸς τήν σύγχρονον Γενετικήν –, ὀρθῶς νά διατρέφεται – συμφώνως πρὸς τήν σύγχρονον Διαιτητικήν –, ὀρθῶς νά διαμορφώνεται πνευματικῶς, ψυχικῶς καί κοινωνικῶς καί νά ζῇ πλέον μακράν τῆς κοινωνικῆς ἀδικίας, τῆς πενίας, τῆς μοναξιάς, τῆς ὀρφάνειας, τῆς ἐκμεταλλεύσεως, τῆς κακουχίας, τῆς νόσου καί τῆς ἐγκαταλείψεως.

Εἴθε τά παιδιά ὅλου τοῦ κόσμου νά γίνουν ἡ δύναμις τοῦ παρόντος καί ἡ ἐλπίς τοῦ μέλλοντος τῆς ἀνθρωπότητος, ἡ χρυσή ἐλπίς καί τό ἀτίμητον ἐγκαλλώπισμα κάθε 'Εθνους καί κάθε Κοινωνίας.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΛΟΥΡΙΑΔΗΣ

Ἡ ἀπάντησις σ' ἐκείνους πού πιστεύουν ὅτι ὅλοι οἱ νέοι τῆς σημερινῆς ἐποχῆς εἶναι ἄδαιοι ἀπὸ ἰδανικά καί κυρίως ἀπὸ ἀνθρωπιστικά συναισθήματα, ἔρχεται ἀπὸ τήν 'Ηγουμένισσα, μέ τό μεγάλο κατόρθωμα τοῦ 18χρονο μαθητῆ τῆς Γ' τάξεως τοῦ Λυκείου τῆς Γιώργου Σαμουίλη, πού μέ θυσία τῆς ἰδίας του τῆς ζωῆς ἔσωσε ἀπὸ βέβαιο θάνατο τό τριχρονο ἀγοράκι Χρήστο Τσάτση, τήν στιγμὴν πού τό εἶχανε ζωσμένο, μέσα στό σπῆτι τοῦ πού καιγότανε, οἱ φλόγες καί κανένας ἀπὸ τοὺς δικούς του δέν τολμοῦσε νά τοῦ προσφέρει τήν παραμικρὴ βοήθεια.

Ὁ ἰδανικός κόσμος πού εἶχε κρυμμένο μέσα του ὁ νέος αὐτός, ὃχι μονάχα ἐπαναστάτησε μπροστά στό τρομερό θέαμα, ἀλλά καί τόν ὅπλισε μέ ἀκαταμάχητο θάρρος, τό ὁποῖο τόν ὀδήγησε στήν πράξιν αὐτή, πού ἔξωρα τόν τιμᾷ καί κάνει ὅλους τοὺς ἄλλους νέους μέ καμάρι καί θαυμασμό νά τόν ἀντικρύζουν. Εὐτυχῶς πού στήν σημερινήν τὴν γεμάτη ἀτομισμό καί πεζότητα ζωὴν μας ὑπάρχουν ἀρκετοὶ παρόμοιοι νέοι, καί τοῦτο γιατί ὑπάρχουν ἀκόμα γονεῖς πού ἐνδιαφέρονται νά γαλουχηθοῦν τά παιδιά τους μέ

τά ὑψηλά ἐκεῖνα ἰδανικά πού τῇ φυλῇ μας ἀναδείξανε σέ ὅλους τοὺς αἰῶνες τῆς μακρινῆς ζωῆς τῆς, ἀλλά καί Σχολεῖα μέ φωτισμένους δασκάλους, οἱ ὁποῖοι, μαζί μέ τίς γνώσεις πού τοὺς προσφέρουν, καλλιεργοῦν καί εὐγενικά, ἀλτρουιστικά αἰσθήματα.

Ἀξίζει ἕνα μεγάλο «μπράβο» στό μαθητὴ Γιώργη Σαμουίλη, μάλιστα πρὸς τοὺς γονεῖς του πού τόν ἀνάθρεψαν καί στοὺς δασκάλους πού τόσο γόνιμα τὸν διαπαιδαγώγησαν.

Γι' αὐτό καί ὁ Ε.Ε.Σ., πού ξέρει νά ἐκτιμᾷ τίς ἀνώτερες πράξεις ἀλληλεγγύης καί αὐτοθυσίας, δίκαια τίμησε τό ἀξιοπαικαράκι ἀπονέμοντάς σ' αὐτό τό ἀργυρὸν τοῦ μετάλλιο μέ ἀνάλογο τιμητικὸ δίπλωμα.

Η ΠΕΝΤΑΡΦΑΝΗ

ΚΑΙ ΤΟ

ΑΡΧΟΝΤΟΠΟΥΛΟ

Μιά φορά κ' ένα καιρό ήταν ένα κοριτσάκι πεντάρφανο. Για νά τό σώσει από τό χαμό ή ννά του, τό πήρε στο σπίτι της και τό έμαθε νά δουλεύει μέ τό άδράχτι, τή ρόκα και τό δελόνι, όπως κ' εκείνη.

Είχε γίνει δεκαπεντάχρονη ή κοπέλα όταν ή νουνά της άρρώστησε βαριά. Βλέποντας ότι όσο πήγαινε χειρότερενε ή κατάσταση της, τήν κάλεσε και τής είπε:

— Άκου κορούλα μου· εγώ σέ λίγο θά φύγω από τόν κόσμο. Σ' αφήνω τούτο τό σπιτάκι, πού θά σέ προστατεύει από τό κρύο και τή βροχή. Για νά κερδίζεις τό καθημερινό σου θά 'χεις τ' άδράχτι, τή ρόκα και τό δελόνι μου... Ό Θεός μαζί σου. Έχε πίστη, έχε τό φόβο Του, και δέν θά χαθείς.

Τήν έκλαψε πολύ τό κορίτσι, έμεινε μέρες νηστικό, κ' έπειτα ρίχτηκε στή δουλειά. Η νουνά της είχε σωριάσει μπόλικο μπαμπάκι, κι έτσι κέρδιζε τόσα, όσα άρκοϋσαν για νά ζει καλά, ακόμα και νά βοηθάει κανέναν δυστυχισμένο.

Ένα άρχοντόπουλο από κοντινή πολιτεία γύριζε στή Χώρα ψάχνοντας νά βρεί γυναίκα για συντροφισσα της ζωής του. Μά, μήτε πλούσια τ' άρεσε νά παντρευτεί, μήτε φτωχή. Μιά μέρα πού βρέθηκε στο χωριό ζήτησε νά μάθει ποιά ήταν ή πιό πλούσια κόρη και ποιά ή πιό φτωχή. Πήγε καβάλα και στήθηκε έξω από τό σπίτι της πλουσιότερης, πού μόλις τόν είδε πρόβαλλε μπροστά του φορώντας τά καλά της και φορτωμένη μέ πανάκριδα στολίδια. Τής έριξε μία ματιά και προσέπερασε.

Προχωρώντας έφτασε στο σπίτι της μικρής όρφανής, πού καθώς του 'χαν πεί ήταν ή πιό φτωχή νύφη τού τόπου. Κοντοστάθηκε και τήν είδε νά δουλεύει. Όταν ατή τόν αντίκρυσε κοκκίνησε και κατέβασε τά μάτια. Έπειτα σηκώθηκε και πήγε στο παράθυρο. Τό άρχοντόπουλο σπηρούνισε τ' άλογο

όστερα από λίγες στιγμές, πήρε δρόμο, κ' ή μικρή έμεινε νά τόν κοιτάζει ώσπου ξεμάκρυνε πολύ, και τότε πήγε κ' έπιασε ξανά στο χέρι τ' άδράχτι.

Έκεί πού δούλευε ήρθε στο νού της ένα τραγούδι πού συνήθιζε νά λέει ή νουνά της και ψιθύρισε τήν πρώτη του στροφή:

«Τρέχ' άδράχτι μου καλό,
τρέχ' άδράχτι αγαπημένο·
φέρε, σέ παρακαλώ
τό λεβέντη πού προσμένω».

Κι άξαφνα τ' άδράχτι γλίστρησε απότά χέρια της και βγήκε στο δρόμο! Όταν πετάχτηκε άπάνω και βγήκε στο παράθυρο, είδε νά ξετυλίζεται απ' αυτό μία μαλαματένια κλωστή.

Έφευγε, έφευγε ή κλωστή και πίσω της τ' άδράχτι ώσπου χάθηκαν στο μάγκος τού δρόμου. Ξαναπήγε στή θέση της ή κόρη κι άρχισε όνειρα νά πλάθει ξυπνητή.

Άπάνω πού κόντευε νά ξετυλιχτεί όλη ή χουσή κλωστή, έπεσε στά χέρια τού άρχοντόπουλου τ' άδράχτι, και τότε εκείνο χάθηκε πολύ. Τό πήρε για καλοσημαδιά. Γύρισε πίσω κι έτρεξε κατά κεί πού έδειχνε ή κλωστή.

Φθάνοντας έξω από τό παράθυρο της φτωχής κοπέλας άκουσε ένα μαγευτικό τραγούδι πού έβγαινε από τά χείλη της:

«Άδράχτι αγαπημένο, προκομμένο,
φέρε μου τόν καλό πού περιμένω...»

Πρίν άποτελειώσει της έφυγε από τό χέρι ή ρόκα κι άμέσως άρχισε νά ύφαινει έναν όμορφο τάπητα γεμάτον από λογής - λογής πλουμίδια, άνθους και πουλιά, κουνέλια, κι άγρίμια, πού θά

Έλαιογραφία τού ΒΑΝ ΝΤΑΪΚ (1599 - 1641)

λεγε κανείς ότι είχανε μιλή. Θαμπωμένη ή κόρη, μαγεμένη, σιγοτραγούδησε:

«Γιά σιγύρα, δελονάκι,
τό φτωχό μου τό σπιτάκι.
Νάτος, έρχεται ο καλός μου
τά ματάκια και τό φως μου...»

Τό δελόνι πετάχτηκε στή στιγμή κι άρχισε νά στολίζει τήν κάμαρα μέ πολύχρωμους τάπητες, νά ντύνει μέ δελούδα τίς σκάμνες, νά κρεμάει μεταξωτές κουρτίνες στο παράθυρο. Κι όταν όλα πήραν όψη όνειρική, τό άρχοντόπουλο, πού άκολούθησε τή μαλαματένια κλωστή, έφτασε, ξεκαθάλισε, και μπαίνοντας μέσα είπε:

«Άλήθεια, σ' είσαι ή πιό φτωχή μά κι ή πιό πλούσια, άγνή μου.
Θές τό ταξίδι της ζωής νά τό χαρείς μαζί μου;»

Τόν κοίταξε άμίλητη μέ μάτια δακρυσμένα, κι έπειτα τού 'πιασε τό χέρι. Άμίλητος κι αήτός τήν πήρε στο φαρί του και τήν πήγε στον πατρικό πύργο, όπου σέ λίγες μέρες έγινε μέ χαρές και γέλια ο γάμος τους.

Διασκευή ΣΠ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ο ΚΑΒΟΥΡΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΦΙΔΙ

Έπιμέλεια Γ. Α. ΜΕΓΑ
Άκαδημαϊκού

Μιά φορά κ' έναν καιρό ένα φίδι κατέβηκε στήν άκρογιαλιά κι άντάμωσε έναν κάβουρα και τού είπε:

— Καημένε κάβουρα, θέλω νά κάμω έναν θαλασσινό από σάς κουμπάρο, νά

κατεδαίνω καμιά φορά νά τρώω κανένα θαλασσινό, κι εκείνος πάλι, άμα θέλει, νά έρχεται στή φωλιά μου νά τρώει κανένα χορτάκι τρυφερό. Έ, τί λές; Θέλεις νά γίνωμε κουμπάροι;

Και ο κάβουρας, αφού σκέφθηκε, σκέφθηκε, — Άς γίνουμε, τού λέγει.

Τότε δώσανε τά χέρια και άμέσως καθήσανε νά φάνε. Τού έφερε ο κάβουρας διάφορα θαλασσινά, γαρίδες και χορτάκια της θάλασσας.

Άμα τέλειωσε τό φαγή, τό φίδι ήρθε στο κέφι και όλο «γείά σου κουμπάρε» και «γείά σου κουμπάρε» και άγκάλιαζε τόν κακόμοιρο τόν κάβουρα.

Ο κουμπάρος ο κάβουρας, σάν ντροπέτανε και λίγο, τού έλεγε όμως:

— Πολύ μέ σφίγγεις, κουμπάρε.

— Μά σέ αγαπώ, κουμπάρε, τού έλεγε τό φίδι.

Πάλι σέ λιγάκι:

— Γείά σου κουμπάρε, και όλο τόν σφίγγε.

— Μά πολύ μέ σφίγγεις, κουμπάρε, και θά σκάσω.

Και τό φίδι πού είχε τόν σκοπό του:

— Μά δέν μπορώ, κουμπάρε, σ' αγαπάω.

— Κ' εγώ σ' αγαπάω, κουμπάρε, άπαντούσε ο κάβουρας, μά έβλεπε πού δέν πηγαίνανε καλά· τό φίδι όλο τόν σφίγγε, όσο πήγαινε, και δέν τόν άπόλαε καθόλου.

Πάλι σέ λιγάκι τόν σφίγγε τόσο, πού ο κάβουρας άπελπίσθηκε και γυρίζει και τού δάνει τίς δαγκούνες του στο λαιμό, και τότε πιά τόν άπόλυκε τό φίδι και άπλώθηκε στή φωλιά τού κάβουρα, όσο μακρύ ήτανε. Τότε τού είπεν ο κάβουρας:

— Νά έτοι είναι καλά! Ίσια, κουμπάρε, όχι μέ μάζωνες νά μέ πνίξεις!

(Από τό βιβλίο «Έλληνικά Παραμύθια», πού κυκλοφορεί σέ εικονογραφημένη έκδοση τού οίκου Ι. Δ. Κολλάρου & ΣΙΑ)

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

Υπό Μ. ΠΡΩΤΟΓΕΡΙΔΗ

34

Παράλληλα με τό δεκαπενταώροφο, πού δέν αποπερατώθηκε, οίκοδομήθηκε κ' ένα πολύ μικρότερο σέ ὄγκο, ἑννεαώροφο κτίριο, συνεχόμενο μέ τό παλιό Νοσοκομεῖο τοῦ Ε.Ε.Σ. Αὐτοῦ τοῦ κτιρίου ὁλοκληρώθηκε ἡ κατασκευή μέ κληροδοτήματα μεγάλων εὐεργετῶν, πού συμπλήρωσαν ἐκεῖνο τῆς Καλλιόπης Καραπάνου, καί μέ τήν ἐνίσχυση τοῦ Κράτους ἀπό τόν Προϋπολογισμό Ἐπενδύσεων. Τά ἐγκαίνιά του ἔγιναν ἀπό τόν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας κ. Κωνσταντῖνο Τσάτσο στίς 10 Μαΐου 1978 καί ἡ λειτουργία του θά ἀρχίσει μέ τόν καινούργιο χρόνο. Περιλαμβάνει 175 κρεβάτια καί εἶναι ἐφοδιασμένο μέ σύγχρονον ἐπιστημονικό καί τεχνικόν ὅπλισμό, πού θά συμβάλλει σέ σημαντική ἀνοδο τοῦ νοσηλευτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ Νοσοκομείου.

Ἡ καινούργια 9ώροφη πτέρυγα τοῦ Νοσοκομείου.

Ἀπό τήν τελετή τῶν ἐγκαινίων. Στό κέντρο, ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Δ. Παπασπύρου.

Τά ἐγκαίνια τῆς νέας πτέρυγας.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Κ. Τσάτσος κόβει τήν ταινία.

Παράλληλα γίνεται καί σταδιακή ἀνακαίνιση τοῦ παλαιοῦ Νοσοκομείου, μέ τρόπο πού τό ὅλο συγκρότημα νά ἀποτελέσει μιᾶ σύγχρονισμένη νοσηλευτική μονάδα, ἀντάξια τῆς πανελληνίας φήμης πού εἶχε ἀπό τήν ἀρχή τό Νοσοκομεῖο τοῦ Ε.Ε.Σ. Πρέπει νά προσθέσουμε ὅτι στήν καινούργια πτέρυγα δέν ὑπάρχουν πλέον θάλαμοι μέ 30 καί 40 κρεβάτια, ἀλλά δωμάτια τό πολύ τρίκλινα γιά τήν τρίτη θέση, μέ ὅλες τίς ἀνέσεις πού ἀπαιτεῖ ἡ σημερινή ἐποχή. Ἀνάλογες μεταρρυθμίσεις γίνονται καί στό παλιό Νοσοκομεῖο. Τό ὅλο συγκρότημα θά περιλαμβάνει καί 25 κρεβάτια ἐντατικής θεραπείας, πού τήν ἔχει καταστήσει ἀπαραίτητη στόν καιρό μας ἡ μεγάλη ἐξαρση τῶν καρδιακῶν νοσημάτων.

Ο ΤΖΑΚ ΚΑΙ Η ΦΑΣΟΛΙΑ

"Ο ΓΙΓΑΝΤΑΣ ΕΜΑΘΕ ΠΩΣ Ο ΙΠΠΟΤΗΣ ΕΙΧΕ ΔΙΚΑ ΤΟΥ ΠΟΛΛΑ ΜΑΓΙΚΑ ΠΡΑΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΕΛΗΣΕ ΝΑ ΤΑ ΠΑΡΕΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΤΟΥ."

"ΟΙ ΥΠΗΡΕΤΕΣ ΦΟΒΗΘΗΚΑΝΕ ΠΟΛΥ ΚΑΙ ΜΗ ΜΠΟΡΩΝΤΑΣ ΝΑ ΠΟΛΕΜΗΣΟΥΝ ΤΟΝ ΠΕΛΩΡΙΟ ΑΥΤΟΝ ΑΒΛΙΟ ΕΦΥΓΑΝ ΟΛΟΙ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΦΗΣΑΝΕ ΜΟΝΟ ΣΤΟ ΚΑΣΤΡΟ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΝ ΤΗ ΓΙΓΑΝΤΙΣΣΑ."

"ΕΝΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΙΣΤΟΥΣ ΥΠΗΡΕΤΕΣ ΠΗΓΕ ΚΑΙ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕ ΤΗΝ ΚΥΡΑ ΚΑ ΜΗΝ ΓΥΡΙΣΕΙ ΠΙΣΩ ΣΤΟ ΠΑΛΑΤΙ ΠΟΥ ΕΙΧΕ ΣΤΑ ΣΥΝΝΕΦΑ."

Μά ο Ιππότης δέ γύρισε ποτέ από τόν πόλεμο. Η κυρά παραμύθια πέθανε και η κυρά ζει σάν χωριάτισσα στο επιτάκι μαζί με τό αγοράκι της. Ο Γίγαντας εξακολουθεί να ζει στο κάστρο που έκλεισε από τόν Ιππότη.

Μήν ξεχνάς πώς είναι πολύ μεγαλύτερος από βένα. Θά ήταν όμως καλό αν μπορούσες να του πάρεις, τη μαγική ορνίδα, το χρυσάφι και την αρπα που μιλιά. Και τὰ τρία αυτά τὰ είχε πρώτα ο Ιππότης κι εσύ να προσπαθήσεις να τὰ πάρεις και να τὰ δώσεις στη γυναίκα τὸν Ιππότη.

Μπα τὸν ἀδελιό τὸν κακό γέρο γίγαντα! θά... θά...

Θά τὰ πάρω! Εξείς να περιμένετε εδώ... Τι;... Πώς;... Λάδηκε! Νεράιδα θά ήτανε!

Ο ΤΖΑΚ ΕΠΡΕΞΕ ΣΤΗΝ ΠΟΡΤΑ ΤΟΥ ΚΑΣΤΡΟΥ ΚΑΙ ΦΥΣΗΣ ΜΕ ΘΑΡΡΟΣ ΤΟ ΚΕΡΑΣ ΓΙΑ ΝΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙ ΠΩΣ ΗΡΘΕ. ΕΠΕΙΤ' ΑΠΟ ΜΙΑ ΣΤΙΓΜΗ.....

Ποιός είναι; ποιός είναι; Πές μου που θρίσκεσαι; Δεν καθοδηγώ.

Η Γιγάντισσα τὸν ἔβλεπε μέσα καὶ τὸν ἔβαλε νὰ πλύνει τὰ πιάτα. Στὸ μεταξύ πῆγε πεινασμένος ὁ Γίγαντας...

Φί-φάι, φο-εά
Έγγληζικο αίμα
μύρισε!

Χαζομάρες, καλέ μου.
Σου μύρισε το έπλερα-
ντίσιο μπιρτέκι που
ψήνω για να φας.
Κάθψε στο τραπέ-
ζι να βερθίρω.

Ο ΤΖΑΚ ΠΑΡΑΤΗΡΟΥΣΕ ΚΑΛΑ ΤΟΝ
ΓΙΓΑΝΤΑ ΜΕΣ' ΑΠΟ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ
ΚΛΕΙΔΑΡΟΤΡΥΠΑ ΤΟΥ ΜΠΟΥΦΕ.

Πω, πω! Καλά που
θρίσκομαι δώ μέσα.
Είναι πολύ μεγάλος.

Φέρε μου τώρα τη
βταχτιά κοτούλλα. Χρει-
άζομαι λίγο χρυσάφι.

Τώρα, γηύκειά μου κοτούλλα,
κοίτα να φερδεις στο
γγιαντά σου με την
ίδια καρδουνη
που φερνόβουνα σε,
κείνον τόν μιζοίποτη
που σε είχε πρίν. Ίεννησε!

ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΛΕΙΔΑΡΟΤΡΥΠΑ, Ο ΤΖΑΚ ΕΙΔΕ ΤΗΝ ΚΟΤΑ ΝΑ ΓΕΝΝΑΕΙ ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΧΡΥΣΟ
ΑΥΓΟ!

Αυτή δα είναι η μαγι-
κή ορνίδα που μούχε
αναφέρει η νεράιδα.

Θαυμάσιο. Γαϊρά
της γίνονται κάθε
μέρα μεγαλύτερα.

Ευχαριστημένος ο Γίγαντας, αποκοιμήθηκε. Ο Τζάκ, που παρα-
φύλαγε, έτρεξε κι έπιασε την κότα λέγοντας μέσα του: «Δρόμο τώρα
από το παράθυρο. Μπορώ να πηδήσω από δω πέρα, στα πουπουλένια
σύννεφα».

ΓΙΑ ΚΑΛΗ ΤΥΧΗ ΤΟΥ ΤΖΑΚ, Η ΓΑΤΑ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΣΕ ΝΑ ΞΥΠΝΗΣΕΙ ΤΟΝ ΚΟΙΜΙΣΜΕΝΟ ΤΗΣ ΑΦΕΝΤΗ.

Ο ΤΖΑΚ ΚΑΤΕΒΗΚΕ ΑΠΟ ΤΗ ΦΑΣ ΟΛΙΑ ΠΟΛΥ ΠΙΟ ΓΡΗΓΟΡΑ ΑΠΟ ΟΣΟ ΑΝΕΒΗΚΕ!

Κακ! Κακ! Δόξα νάχει ο θεός δεν έπαδες τίποτε.

Πιάσε τήν κότα μπτερα! Γεννάει χρυσά αυγά.

Τ' είδες εκεί; — Τόν άσχημότερο Γίγαντα, πού είναι ψηλός, άς τό καμπαναριό τής έκκλησιάς. — Καλά πού δέ σέ πείραξε. Εδγε, μου 'φερες και την κότα... — Δεν είναι για μας. Πρέπει να βρούμε την κυρά του ύπότη και να της τη δώσουμε. — Σωστά. Κόψε τώρα τη φασολιά μπάς και κατέβει ο Γίγαντας. — Όχι, θα ξαναπάω να πάρω τις χρυσές λίρες και την άρπα...

ΠΕΙΤΑ ΑΠΟ ΛΙΓΑ ΛΕΠΤΑ.

Φί-φάϊ, φό-εά, εγγλέζικο αίμα μύρισα!

Σου μύρισε τό δου-δαή που μαγει-ρεμα για τό πρωινό σου.

ΛΕΝΟ Ο ΓΙΓΑΝΤΑΣ ΚΑΘΗΣΕ ΓΙΑ ΝΑ ΦΑΕΙ ΤΟ ΠΕΛΟΡΙΟ ΒΟΥΒΑΛΙ, ΒΡΗΚΕ ΚΙ Ο ΤΖΑΚ ΝΑ ΚΟΛΑΤΣΙΣΕΙ ΚΑΤΙ ΤΡΩΓΟΝΤΑΣ ΜΙΑ ΤΗΓΑΝΙΤΑ ΠΟΥ ΒΡΗΚΕ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΚΙΟΥΠΙ.

Φέρε μου τά σακκούλια μου μέ τό χρυσάφι. Θέλω να μετρήσω πόσες λίρες έχω.

Από τη σειρά «ΜΙΚΡΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΚΛΑΣΣΙΚΑ» του Οίκου «Ατλαντίς - Μ. Πεχλιβανίδης & Σια» Α.Ε.

(Συνεχίζεται)

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

ΤΡΥΦΕΡΟ ΜΠΟΥΚΕΤΟ

Σέ κάθε άνθό που'χω συνάξει
κι απόνα άπίθωσα φιλή
μπουκέτο από φιλιά έχω φτιάξει
γιά τή μαμά μου τήν καλή.

Κρυφά λογάκια έχω μιλήσει,
σέ κάθε άνθού μου τήν καρδιά,
νά τής τά πεί, όταν θά σκορπίσει
τήν όμορφη του μυρωδιά.

ΜΙΧ. Δ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Τού χρόνου ξημερώνει ή πρώτη μέρα
δώρα κ' εύχες, τραγούδια γιορτερά.
Άχολογούν καμπάνες στόν άέρα,
πλαταίνουν τών όνείρων τά φτερά.

Στού χρόνου τό κατώφλι άναγελάστρα
ή ζωή, γιά μάς άνοίγει τό στρατί.
Στά ούράνια λάμπουν άσημένια τ' άστρα.
Η νιότη από τό χέρι μάς κρατεί.

"Αν θέμε εύτυχισμένο άραξοβόλι
στό χέρι μας, παιδιά μου, αυτή τή γή
παράδωκο νά φτιάξουμε, περβόλι
ή Άγάπη τίς καρδιές άν όδηγεί.

ΕΥΓ. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ - ΠΕΤΡΩΝΔΑ

Η ΣΕΙΡΑ ΤΟΥ ΑΡΗ

Κινάει ό νούς μου, πύραυλος
μές στού άπειρου τή στράτα.
Τά 'μαθες, φεγγαράκι μου,
τά θλιθερά μαντάτα;
Δέν είσαι μόδα τώρα πιά,
φύγαν κι οι δόξες, πάνε,
τρανέψαν τά φτεράκια μας
καί πό ψηλά πετάνε.
Στίς πολιτείες τ' ούρανού
μέ τήν περίσσια χάρη,
κινάμε μουςαφίρηδες

στό ρετιρέ του "Αρη.
Εσύ ξανά τής σκοτεινιάς
λυχνάρι γίνε πάλι
φέγγε νά γράφουν οι ποιητές
γιά τ' άκριθά σου κάλλη.
Καί ζήσε μ' όνειρα γλυκά
πού ή άνάμνηση θά δίνει
έκείνων, πού σου τάραξαν
κάποτε τή γαλήνη.

ΔΗΜ. ΜΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

«ΦΕΡΕ ΜΟΥ ΤΗ ΜΑΝΟΥΛΑ...»

Πανώριο ένα καράβι μ' όλόχρυσά κουπιά
τήν άγκυρά σηκώνει, κινά στην ξενιτιά.

★

Χρυσό μου καραβάκι, μέ τό καλό νά 'ρθείς,
τή μάνα μου νά φέρεις άν θά τό θυμηθείς.

★

Μου λένε, ταξιδεύει σέ μέρη μακρινά.
Μήν τάχα κινδυνεύει; μή καί μ' άναζητά;

★

Φέρε μου τή μανούλα γιαν' είμαι μοναχό,
κ' εγώ στόν Ποσειδώνα τάζω γιά σέ σφαχτό.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ

[Σημ. Λαϊκό τραγούδι, πού τό διασκεύασε ό μεγάλος Σταγειρί-
της φιλόσοφος όταν ήταν έφηβος.]

του ΧΡΙΣΤΟΥ Ι. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ

Πρωτοχρονιάτικες 'Αναμνήσεις

Σέ λίγες ώρες θ' άλλαζε ό Χρό-
νος.

Άπό νωρίς τ' άπόγεμα είχε
άρχισει νά στριφογυρίζει ψιλό
χιόνι πάν' άπ' τό συνοικισμό. Ό
άέρας φυσούσε σιγανά, κι άμα
βασίλεψε ό ήλιος πίσω άπ' τό
νταμάρι, έπιασε άπνοια. Τό χιόνι
άρχισε ν' άχνοφέγγει στίς κερα-
μοσκεπές καί στίς πέτρες του δρό-
μου.

Κάθομαι στό παράθυρο του
σπιτιού μου. Μέ τήν παλάμη ξε-
θαμπώνω τό τζάμι μπροστά μου
γιά νά δώ καλύτερα έξω. Μέσα
στόν κήπο τό χιόνι έδώ κι άρκετή
ώρα έχει κάνει αισθητή τήν πα-
ρουσία του πάνω στό πεύκο καί
στίς γλάστρες. Γυρίζω τό βλέμμα
μές στό δωμάτιο. Κοιτάζω τ'
άπειρα ματάκια τής φωτιάς πού
λαμπιρίζουν μέσ στό μαγκάλι μέ
τήν πυρήνα.

Σκέπτομαι: "Αραγε, πόσοι θά
χουχουλίζουμε σκυφτοί μέσ στίς
χούφτες τους μέ κοιμένη τήν
άνάσα τούτη τήν ώρα;

Στήν πάροδο τής όδου Μυ-
στρά, πού είναι ή γειτονιά μου,
ψυχή δέν κυκλοφορεί άπόψε.
Μόνο ό λαμπτήρας του δήμου φω-
τάει στήν κολόνα. Γύρω του, χο-
ρεύουν συνέχεια χιλιάδες νυφού-
λες του χιονιού. Άπόψε ό ούρα-
νός ρίχνει στή γή, εκατομμύρια
παγωμένα άσπρα άνθάκια π'
άκουμπάνε δειλά κι άθόρυβα
πάνω σ' όλα τά πράγματα πού
βρίσκονται στό ύπαιθρο. Κοι-
τάζω έξω στό δρόμο καί μέσα στό
κήπο. Παντού ήσυχία. Παντού
πέφτει χιόνι. Νιώθω νά μέ κυ-
ριεύει ή σιωπή του τοπίου. Άρ-
χίζω νά κρυώνω. Πρέπει νά πάω
γιά ύπνο. Μέχρι τό πρωί σίγουρα

θά τ'χει στρώσει. Πρέπει όμως νά
περιμένω. Σέ λίγο θά μπει ό Και-
νούργιος Χρόνος. Σ' όλα τά σπι-
τάκια του συνοικισμού θά ανά-
ψουν τά φώτα οι άνθρωποι γιά νά
τόν καλωσορίσουν. Θά μοιράσουν
καί δώρα μεταξύ τους...

Λοιπόν, κάθε τέτοια μέρα έρ-
χεται στό νοῦ μου ό Γιαννάκης τής
κυρά Καλλιόπης μαζί μέ τ' άδέρ-
φια του, τόν Κοσμά καί τόν Εύγέ-
νιο. Ήταν κι αυτοί μία εύλογη-
μένη οικόγένεια μέ πατέρα καί
μάννα, ίσαμε τήν πικρή, εκείνη
Πρωτοχρονιά πού μαθεύτηκε πώς
ό κύρης τους χάθηκε στά κύματά
του Άτλαντικού Όκεανού. Άπό
τότε τά παιδιά, άπόμειναν μόνα
μαζί μέ τή μάνα τους. Κ' ενώ όλο
τό χρόνο περνούσαν καλά οι μέ-
ρες, κάθε Χριστούγεννα, Νέον
Έτος καί Πάσχα μία μελαγχολία
άπλωνότανε στό πρόσωπο τής
άτυχης γυναίκας. Άλλά πάσχιζε
νά μήν τό δείχνει.

Θυμάμαι μία χρονιά, (ήμουν
ακόμα μαθητής του Δημοτικού),
είχα πάει στό σπίτι τής κυρά -
Καλλιόπης γιά νά θυγώμε μέ τόν
Εύγένιο πού ήμασταν φίλοι νά
πούμε τά κάλαντα. Ήταν παρα-
μονή Πρωτοχρονιάς. Έξω είχε
παγωνιά καί ψιχάλιζε. Η κυρά -
Καλλιόπη, καλουνάτη καί προ-
κοιμένη όπως πάντα, έφτιαχνε λου-
κουμάδες κι όλο τό σπίτι μοσχο-
βολούσε μέλι καί κανέλα. Ό Κο-
σμάς είχε κανονίσει νά θυγώμε μέ
τόν Γιαννάκη νά τά εϊπώμε. (κ' οι
δύο τους ήταν μικρότεροι άπό
μάς). Τήν ώρα λοιπόν εκείνη ό
Κοσμάς δοκίμαζε τό τριγωνάκι
του: Ντάν, ντίν, ντάν... Ό Γιαν-
νάκης - ό Βενιαμίν τής φαμελιάς
- ήταν ακόμα κουκουλωμένος στό

Σχεδ. ΚΩΣΤΑ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ

κρεβάτι. Τσούλαγε ένα αυτοκινη-
τάκι μέ τόνα χέρι πάνω στό μαξι-
λάρι καί κάτω μουρμούριζε. Ξα-
φνικά λέει τής μητέρας του.

- Καλέ μαμά, πότε θά γυρίσει
ό πατερούλης άπ' τό ταξίδι;

Η κυρά - Καλλιόπη, πού
έβαζε τήν ώρα εκείνη λουκουμά-
δες σ' ένα πιάτο γιά μένα καί τόν
Εύγένιο, ταράχτηκε. Φάνηκε στά
δουγκωμένα της μάτια: στό
βλέμμα πού έριξε στόν Εύγένιο.

- Ό μπαμπάς πήγε ταξίδι,
αγόρι μου, κοντά στόν Χριστούλη,
άποκρίθηκε. Μά έλα τώρα,
Γιάννη μου, έλάτε παιδιά νά
ιδείτε τί ώραίους λουκουμάδες
σάς έφτιαξα. Είναι όλοι τραγανι-
στοί. Κάνουν: Κρίτς, κρίτς,
κρίτς...

Η κυρά - Καλλιόπη πάντα άλ-
λάζε τήν κουβέντα μέ χαρούμενα
λόγια γιά νά κρύψει τήν πίκρα
της...

(Συνέχεια στή σελ. 24)

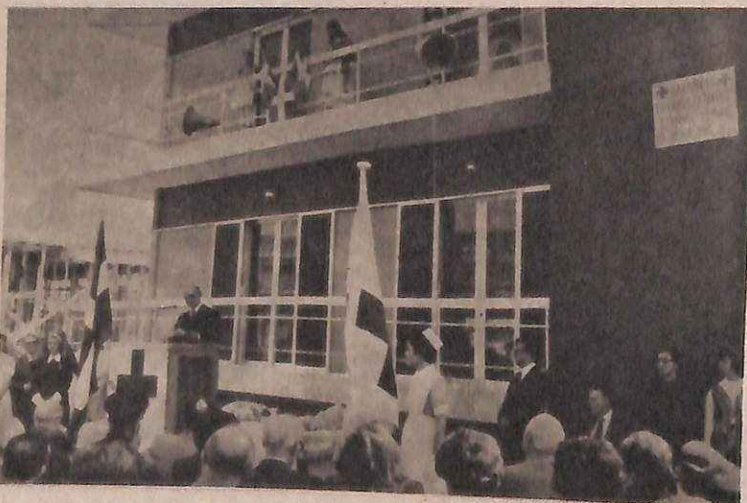
Η ΝΕΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ.
ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΟΙΚΗΜΑΤΟΣ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΤΟΥ
ΣΤΑΘΜΟΥ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ. ΣΤΑ ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ

Στίς 8.10.1978 έγιναν τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου οἰκήματος καὶ τῶν νέων ἐγκαταστάσεων τοῦ Σταθμοῦ Ὑγείας καὶ Κοινωνικῆς Προστασίας τοῦ Ε.Ε.Σ. στὰ Ἄνω Λίοςια.

Τὸ Προεδρεῖο τοῦ Ε.Ε.Σ. καὶ ὁ Δήμαρχος Λιοσίων.

Στὴν τελετὴ παρέστησαν οἱ Ἀρχεῖς τῆς περιοχῆς, ὁ Πρόεδρος κ. Π. Μαρίνος, οἱ Ἀντιπρόεδροι κ.κ. Ὁρ. Λαυρίδης καὶ Στ. Σπη-

Ἀπὸ τὰ ἐγκαίνια τῶν νέων ἐγκαταστάσεων τοῦ Σταθμοῦ Ὑγείας καὶ Κοιν. Προστασίας Ε.Ε.Σ. εἰς Ἄνω Λίοςια - Τὸ νέο οἶκημα. Μαθητὲς καὶ μαθήτριες μὲ ἔθν. ἔνδυμασίες ραίνουν μὲ ροδοπέταλα τοὺς ὀμιλητάς.

Προσφορὰ ἀνθοδέσμης στὸν Πρόεδρο τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Γ. Μαρίνο.

λιωτόπουλος, ὁ Γεν. Γραμματέας κ. Γκ. Πετμεζᾶς, ὁ Ἀναπληρωτὴς Γεν. Γραμματέας κ. Ἀ. Καμπάνης, πολλὰ μέλη τοῦ Κ.Δ.Σ. τοῦ Ε.Ε.Σ., καὶ ἱατροὶ Ἐρυθροσταυρίτες, ὡς καὶ πλῆθος κατοίκων, πού ἐγέμισαν τὴν πλατεία πρὸ τοῦ νέου οἰκήματος τοῦ σταθμοῦ, στὴν ὁδὸ Ἰω. Μπρέμπου 8, 22η στάση Φυλῆς. (Εἰκ. 1).

Μετά τὸν ἀγίασμό, προσφώνησε τοὺς παρισταμένους ὁ Δήμαρχος Ἄνω Λιοσίων κ. Γ. Λιώσης, πού ἀναφέρθηκε στὴν ἀνυπό-

κριτη εὐγνωμοσύνη τῶν Δημοτῶν του γιὰ τὴν πολλαπλὴ συμπαράσταση καὶ τὴν ὑψηλὴς στάθμης ἱατρικὴ περίθαλψη πού τοὺς παρέχουν οἱ ἀφιλοκερδεῖς ἐργαζόμενοι στὸ Σταθμὸ ἱατροὶ καὶ οἱ Ἀδελφές τοῦ Ε.Ε.Σ. Ἰδιαίτερα ἐτόνισε πῶς ἡ προσφορὰ αὐτὴ ἀποκτᾷ τεράστια σημασία σήμερὰ, σὲ μιὰ ἐποχὴ δηλαδή, στὴν ὁποία ἐπικρατεῖ τὸ θυμῆρον καὶ ἡ ἀδιαφορία γιὰ τὸν συνάνθρωπο.

Σὲ ἔνδειξη εὐγνωμοσύνης, ἀγοράκια καὶ κοριτσάκια ντυμένα μὲ ἔθνικες στολές, ἔφαιναν μὲ ροδοπέταλα τοὺς ὀμιλητὲς ἀπὸ τὸν ἐξώστη τοῦ οἰκήματος τοῦ Σταθμοῦ. (Εἰκ. 2). Μιά μαθήτρια τοῦ Δημοτικοῦ πρόσφερε ἀνθοδέσμη στὸν Πρόεδρο τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Γ. Μαρίνο (Εἰκ. 3) καὶ μιὰ μικρὴ τοῦ Νηπιαγωγείου ἀνθοδέσμη μὲ γαρύφαλα στὰ χρώματα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ στὸν Ἀντιπρόεδρο τοῦ Ε.Ε.Σ. Καθηγητὴ κ. Ὁρ. Λαυρίδη (Εἰκ. 4).

Μετά τὸν κ. Δήμαρχο, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Γ. Μαρίνος, συνεχῶς χειροκροτούμενος, ἐτόνισε τὴν σημασία πού ἀποδίδει ἡ μεγάλη φιλανθρωπικὴ Ὀργάνωσή μας στὴν πρόληψη τῆς ἀρρώστιας καὶ τὴν ἀνακούφιση ἀπὸ τὸν πόνο. Χαιρέτησε καὶ μὲ θερμὲς ἐκφράσεις ἐπλεξε τὸ ἐγκώμιο τῶν ἱατρῶν καὶ τῶν Ἐθελοντῶν

Ἀδελφῶν τοῦ Ε.Ε.Σ. πού ὑπηρετοῦν δωρεάν στὸ Σταθμὸ καὶ ἐξέφρασε τὴν ἀνυπόκριτη χαρὰ του γιὰ τὸ ἔργο πού ἐπιτελέσθηκε ἐντελῶς ἐθελοντικά καὶ μὲ ἀπόλυτη ἐπιτυχία.

Μικροῦλα μαθήτριά τῆς Α' Δημοτικοῦ προσφέρει στὸν κ. Λαυρίδη ἀνθοδέσμη μὲ τὰ χρώματα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Στὴ συνέχεια ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. Καθηγητὴς κ. Ὁρ. Λαυρίδης, εὐχαρίστησε τὸν κ. Δήμαρχο Ἄνω Λιοσίων καὶ τὸν κ. Πρόεδρο τοῦ Ε.Ε.Σ., πού μὲ τόσο κολακευτικά λόγια ὠμίλησαν γιὰ τὴν «ἀπόλυτη ἐπιτυχία» τοῦ ἔργου τοῦ Σταθμοῦ, ἡ ὁποία, ὅπως ἐτόνισε, ὀφείλεται στὴν ἀγάπη καὶ ἀφοσίωση τῶν γιατρῶν καὶ τῶν ἀδελφῶν, ἔκαμε τὸν ἀπολογισμό τοῦ ἔργου τοῦ Σταθμοῦ καὶ ἀναφέρθηκε στοὺς νέους στόχους του.

Ὁ κ. Καθηγητὴς εἶπε, ἀνάμεσα σὲ πολλὰ ἄλλα σημαντικά καὶ δηλωτικά τῆς ἐπιτυχίας τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἀποστολικοῦ ἔργου, καὶ τὰ ἀκόλουθα:

«... Πιστεύω, πῶς ὁ Ε.Ε.Σ. εἶναι κληρονόμος μιᾶς ἱστορικῆς παραδόσεως καὶ πῶς ἔχει δημιουργήσει σ' ὅλους ἐμᾶς τοὺς Ἐρυθροσταυρίτες, μιὰ γνήσια ἱστορικὴ συνείδηση... Σ' αὐτό, λοιπόν, τὸ ἐλάχιστο ἐξάμνηνο χρο-

νικὸ διάστημα - ἀπὸ τίς 19.3.1978, πού κάμαμε τὰ ἐγκαίνια τοῦ Σταθμοῦ μας στὸ πρῶτο μικρὸ τοῦ οἴκημα, μέχρι σήμερα - τὸ θαῦμα συντελέσθηκε. Στὸ Παθολογικὸ μας Ἱατρεῖο μὲ τὸν κ. Κ. Θῶδα, στὸ Ὀδοντιατρεῖο μας μὲ τὴν κυρία Λ. Μάντζαρη - Τσιριγώτη, στὸ Παιδιατρικὸ μὲ τὴν κυρία Εὐγ. Μαρκουλῆ, στὸ Ὁρθοπαιδικὸ μὲ τὸν κ. Μ. Παπαλέτσο, στὸ Γυναικολογικὸ μὲ τὸν Ὑψηγῆτὴ κ. Ἀντ. Βρεττό, τὸν Γυναικολόγο κ. Ἀν. Βουγιούκα καὶ τὴν Κυτταρολόγο κ. Κ. Κουμεντάκου, στὸ Νευρολογικὸ μὲ τὸν κ. Ἀλ. Παπαδημητρίου καὶ στὸ Ὀφθαλμολογικὸ μὲ τὸν κ. Ἀνδρ. Μαρτίνη συμπληρώθηκε ἔργο πλούσιο καὶ ὠφέλιμο στὸ κοινόν. (Εἰκ. 5). Οἱ ἀδελφές μας μ' ἐπικεφαλῆς τὴν κ. Εὐ. Μασιάλα, θαυματουργήσαν. Προσφορές ἔγνων καὶ συνεχίζονται ἀπὸ παντοῦ. Εἰδικὸς λογαριασμός δωρεῶν ὑπὲρ τοῦ Σταθμοῦ μας ἀνοίχθηκε. Ὁ κ. Κ. Τριανταφύλλου, Ὑγειονομικὸς Ἐπιθεωρητὴς καὶ Προϊστάμενος τῆς Σχολικῆς Ὑγιεινῆς, συγχαίρει καὶ ζητεῖ τὴν συμπαράστασή μας - τὴν «πολύτιμη καὶ πολὺπλευρη συνεργασία μας», ὅπως γράφει σὲ

Ὁρᾶριο ἱατρῶν 7 ειδικοτήτων πού προσφέρουν δωρεάν τίς ὑπηρεσίες τους στὸν Σταθμὸ μας.

πρόσφατο ἔγγραφο του - καὶ οἱ προσερχόμενοι ἀσθενεῖς μὲ εὐγνωμοσύνη κοιτάζουν τοὺς γιατροὺς μας στὰ μάτια καὶ μὲ σεβασμὸ τοὺς φιλοῦν τὸ χέρι!...

Ἔτσι ἐδραιώθηκε, ἡ ἀνεκλάλητη χαρὰ τῶν γνήσιων Ἐρυθροσταυριτῶν καὶ πολλῶν ἄλλων ἀνώτερων κοινωνικῶν παραγόντων, πού μὲ θαυμασμὸ εἶδαν νὰ λειτουργεῖ ἕνα τόσο μεγάλο ἔργο, χωρὶς δαπάνες ἐκ μέρους τοῦ Ε.Ε.Σ. καὶ πρὸ πάντων, χωρὶς ὕλική ἀμοιβὴ τῶν ἐρυθροσταυριτῶν γιατρῶν του, αὐτῶν τῶν πραγματικῶν ἱεραποστόλων τῆς Ἰδέας τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, πού κυριολεκτικά τὸ λατρεύουν καὶ θά τὸ λατρεύουν καὶ θά τὸ διαφεντεύουν, τὸ ἴδιο χωρὶς ὕλικές ἀμοιβές καὶ ἀπαιτήσεις καὶ στὸ μέλλον...

Οἱ μορφές αὐτῶν τῶν γιατρῶν καὶ τῶν ἀδελφῶν νοσοκόμων καὶ τῶν ἐθελοντριῶν, πού μᾶς προσφέρουν τὸ ὑπέροχο ἔργο τοῦ Σταθμοῦ μας σάν ἀτίμητο λάφυρο τῆς ἐρυθροσταυρικῆς μεγαλοψυχίας, καλωσύνης καὶ ἀνωτερότητάς τους, οἱ μορφές τους παίρνουν ἰδιαίτερη ἐπικαιρότητα στὴν ἐποχὴ μας τὴν ἀδιάφορη, τὴ σκληρὴ, τὴν ἐγωιστικὴ, στὴν ὁποία ἡ ἰδιοτέλεια καὶ ἡ ἐκμετάλλευση τῶν πάντων καταπιάνονται καὶ περισσότερο ἔδαφος καὶ τείνουν νὰ γίνουν κανόνες ζωῆς...

Τῶν φίλων μου αὐτῶν καὶ τῶν ἀληθινῶν Ἐρυθροσταυριτῶν, ὁ πόθος τῆς προσφορᾶς καὶ οἱ ὠραῖοι ὁραματισμοί - πού λάμπουν καὶ δεσπόζουν σάν ἥλιος πάνω στὴν ἀξιώλογη, θαυμαστὴ καὶ μὲ μεγαλύτερες ἀκόμη προεκτάσεις ζωὴ τους - μὲ ὑποχρέωσαν νὰ τοὺς τιμήσω σήμερα, δίκαια καὶ καθὼς τοὺς ἀξίζει. Γιατί, ὁ χρόνος πού περνᾷ ἀποκαθιστᾷ πάντα τὴν ἀλήθεια, ξεσκεπάζοντας τὴν πραγματικότητα. Ἀπ' τοὺς κίβδηλους ἀφαιρεῖ τὴν ψεύτικη αἴγλη - πού δημιουργεῖ ἡ σκοπιμότητα ἢ ἡ πλάνη - καὶ στοὺς ἀληθινούς ἀνθρώπους προσφέρει τὴν ἀμάραντη δόξα τῆς

αναγνωρίσεως και της δικαιώσεως... Ένα τέτοιο παρελθόν του Σταθμού μας, ασφαλώς προδιαγράφει και το μέλλον του εποικοδομητικό και λαοαγάπητο...

Αντιμετωπίζουμε ακόμα την εκπαίδευση σ' αυτόν τον Σταθμό μας Σπουδαστριών της Σχολής Ε.Ε.Σ. Θα προσπαθήσουμε επίσης να εδύρουμε τις υπηρεσίες μας προς τις μητέρες και τα δρέφη, θα οργανώσουμε διαλέξεις σε θέματα υγείας, περιποιήσεως αρρώστων - δρεφών και γερόντων -, θα εντείνουμε τις προσπάθειές μας για την ολοκληρωτική αντιμετώπιση ψυχοκοινωνικών προβλημάτων - ατομικών και οικογενειακών - των δημοτών της περιοχής, θα αντιμετωπίσουμε έμπρακτα τα πνευματικά ενδιαφέροντα των νέων του τόπου, θα ενθουσιάζουμε τις εφηβικές καρδιές τους με την προσφορά μιάς υπεύθυνης κοινοτικής και κοινωνικής δραστηριότητας, θα ιδρύσουμε μιά δανειστική βιβλιοθήκη, θα οργανώσουμε κατάλληλες ψυχαγωγικές εκδηλώσεις και θα εξακολουθήσουμε να προσφέρουμε δωρεάν, όπου πραγματικά υπάρχει ανάγκη άμεση, είδη ρουχισμού στους άπορους κατοίκους της περιοχής.

Και άπευθυνόμενος στον κ. Πρόεδρο του Ε.Ε.Σ., ο Άντιπρόεδρος Καθηγητής κ. Λουρίδης είπε:

«Η τόσο αποδοτική λειτουργία του Σταθμού αυτού αποδεικνύει πώς το πρώτο τουτο έργο της πραγματοποιήσεως της Έφαρμοσμένης, Δυναμικής και Σύγχρονης και κοσμοαγάπτης Κοινωνικής Πολιτικής του Ε.Ε.Σ., που μου έμπιστευθήκατε, έδωσε άμεση και αποτελεσματική λύση σε σοβαρά προβλήματα υγείας, κοινωνικής προστασίας και ψυχοπνευματικής ευξίας των δημοτών εκείνων της περιοχής Άνω Λιοσίων που στερούνται των αγαθών αυτών.

Είθε, όπως έλεγα και στα πρώτα εγκαίνια του Σταθμού τότε, είθε, με τη βοήθεια του Θεού, τό ιερό σύμβολο του Έρυθρου Σταυρού και ή ευεργετική δραστηριότητά του για τη Λαϊκή

Κοινωνική Πρόνοια και Άντιληψη, να έπεκταθούν στο μέλλον και να καλύψουν με την θερμή προστασία τους και την πιο μικρή καλυβούλα του πιο άπομακρου μικρού χωριού της πατρίδας μας».

Και ο κ. Καθηγητής κατέληξε τονίζοντας:

«Τότε, και μόνο τότε, φίλοι Έρυθροσταυρίτες, θα μπορούμε να πούμε τό "νύν απολύεις τον δούλον σου, Δέσποτα", γιατί "ού μόνον λόγω αλλά και έργω δελτίους ήμιας αυτούς έποικήσαμεν».

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ. ΓΕΩΡΓ. ΜΑΡΙΝΟΥ ΣΤΗ ΣΟΦΙΑ

Ο Βουλγαρικός Έρυθρός Σταυρός γιόρτασε στις 20 Οκτωβρίου τά 100 χρόνια από την ίδρυσή του.

Ο Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. κ. Γεώργιος Μαρίνος πήρε προσωπική πρόσκληση από τον Πρόεδρο του άδελφού Συλλόγου κ. Kiril Ignatov για να εκπροσωπήσει τον

Ε.Ε.Σ. στις γιορταστικές εκδηλώσεις στη Σόφια.

Ο κ. Πρόεδρος, συνοδευόμενος από την Διευθυντή των Διεθνών Σχέσεων δ. Μαρία Δεμερτζή, παρέμεινε στη Σόφια 4 ήμερες.

Γιά τον έορτασμό είχαν προσκληθεί εκτός από τις δύο κεντρικές Έρυθροσταυρικές Οργανώσεις, δηλ. την Διεθνή Έπιτροπή του Έρυθρου Σταυρού και τον Σύνδεσμο των Έρυθρών Σταυρών, τις όποιες αντιπροσώπευσαν οί δύο Πρόεδροι κ.κ. Alexandre Hay και Justice Adefarasin, και 15 άλλοι Έθνικοί Σύλλογοι, ανάμεσα στους όποιους και οί Έρυθροσταυρικοί Σύλλογοι των Βαλκανικών Χωρών.

Σέ όλους τους καλεσμένους άπενεμήθη μετάλλιο που κόπηκε ειδικά για τά 100 χρόνια του Βουλγαρικού Έρυθρου Σταυρού.

Στόν Πρόεδρο του Ε.Ε.Σ. δόθηκε ή ευκαιρία, κατά την παραμονή του στην Σόφια, να διαπιστώσει την εκτίμηση και την φιλία που τρέφουν για τον Σύλλογό μας οί Άδελφοί Έθνικοί Σύλλογοι.

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

(Συνέχει από τη σελ. 21)

Μέ τά μούτρα πέσαμε στις χρυσές μελωμένες μπαλίτσες. Ο Γιαννάκης, γελώντας τώρα, έγλειφε και τά δάχτυλά του. Η μητέρα τους έψηνε τά πιο ωραία γλυκά μέσα σ' όλη τη γειτονιά: κουραμπιέδες, μπακλαβαδάκια, μελομακάρονα, πίττα τ' Αϊ - Φανούρη...

Τώρα όμως έχουν περάσει πιά αυτά τά χρόνια κι όλα τά γειτονόπουλα μεγαλώσαμε. Εγώ έχω μιά όμορφη κορούλα, τη Μαρία. Είναι ένα κοριτσάκι άσπρο - άσπρο με μαύρα ματάκια σαν έλίτσες, σγουρά μαλλιά κι κάτι ποδαράκια τσοδοούλια.

Ο φίλος μου ο Εγγένιος έγινε άεροπόρος και ταξιδεύει σ' όλη τη Γη. Ο Κοσμάς είναι ο χασάτης της γειτονιάς μας και ο μικρός, ο

Γιαννάκης, ένας μορφωμένος κληρικός, σπουδασμένος στο Άγιον Όρος. Τρία χρόνια τώρα είναι εφημέριος στην εκκλησία μας και κάθε Κυριακή μαζεύει τά παιδάκια του συνοικισμού στο Κατηχητικό Σχολείο. Άύριο όμως ξημερώνει Πρωτοχρονιά κι ο πάπα - Άνέστης - αυτό είναι τώρα τ' όνομά του - έχει άναστατώσει όλους τους μικρούς του φίλους. Γιατί; Γιατί από τη χρονιά που ήρθε, κάθε Πρωτοχρονιά μοιράζει γλυκά και παιχνίδια στην εκκλησία.

Τώρα πιά δέν ρωτά για τον μπαμπά του. Είναι μεγάλος. Και στό πρόσωπο της αγαπημένης του μητέρας, που είναι γριούλα με κάτασπρα μαλλιά, βλέπει μέ στοργή και τρυφερότητα άντάμα και τους δύο.

ΠΑΡΟΧΗ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΣΤΟΥΣ ΛΙΒΑΝΕΖΟΥΣ

Στίς 3.11.1978 επισκέφθηκαν στό Κεντρικά Γραφεία τον Πρόεδρο κ. Γ. Μαρίνο και τον Άντιπρόεδρο Καθ. κ. Όρ. Λουρίδη ο Έπίσκοπος Παλμύρας Κύριος Γαβριήλ, ο Αρχιμανδρίτης Κύριος Γρηγόριος Σαλίμπυ της Έλληνορθόδοξου Κοινότητας Βηρυττού, συνοδευόμενοι από τον έντεταλμένο Έφηγητή της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Άθηνών κ. Χρ. Βούλγαρη.

Ο κ. Πρόεδρος έδωσε έντολήν άποστολή 1000 κουβερτών και υγειονομικού υλικού προς τους τραυματίες και δεινοπαθόντες από τις επιχειρήσεις της Βηρυτού.

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΕΙΔΩΝ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΩΝ (Διά μέσου του Ε.Ε.Σ. Νεότητος)

ΑΘΗΝΑ

Γυμνάσια:

Τό Γυμνάσιο θηλέων Γαλατσίου 5 δέματα με ρουχισμό και γραφ. ύλη στό Δημ. Σχολ. Όχυρου Δράμας.

Δημ. Σχολεία:

Τό 32ο Δημ. Σχολ. Άθηνών 3.000 δρχ. για τον Άντικαρκινικό άγώνα.

Τά 7ο και 10ο Δημ. Σχολ. Χαλανδρίου 10 δέματα με τρόφιμα στό Δημ. Σχολ. Άμαξάδων Κομοτηνής και 13 δέματα με τρόφιμα στό Δημ. Σχολ. Άγ. Νικολάου Καρπενήσιου.

Ίδιωτ. Σχολεία:

Τό Ίδιωτ. Δημ. Σχολ. «Άγιος Διονύσιος Άρεοπαγίτης» Άμαρουσίου 6 δέματα με διάφορα είδη στό Δημ. Σχολ. Κάτω Μουσιωτίτσας Ίωαννίνων.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Δημ. Σχολεία:

Τό 13ο Δημ. Σχολ. Κερασινίου 273 δρχ. για τον Άντικαρκινικό άγώνα.

ΣΤΕΡ. ΕΛΛΑΔΑ

Δημ. Σχολεία:

Τό Δημ. Σχολ. Γλυφάδας Φωκίδας 1 δέμα με σχολ. είδη στό

Δημ. Σχολ. Άνω Πεδινών Ζαγορίου.

ΗΠΕΙΡΟΣ

Δημ. Σχολεία:

Τό Δημ. Σχολ. Πόρου Πρεβέζης δρχ. 450 για φτωχά παιδιά.

ΘΕΣΣΑΛΙΑ

Δημ. Σχολεία:

Τό Δημ. Σχολ. Καλού Νερού Λαρίσης 380 δρχ. για τους σεισμόπληκτους Θεσσαλονίκης, 323 δρχ. για πλημυροπαθείς Άττικής και Ίνδιών και 130 δρχ. στον Έρανο Ε.Ε.Σ.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Δημ. Σχολεία:

Τό Δημ. Σχολ. Μεσοπομίας Νεστορίου 2 δέματα με γραφ. ύλη και γλυκά σε πλημυροπαθείς μαθη-

τές του 15ου Δημ. Σχολ. Αιγάλεω Άθηνών. Τό 88ο Δημ. Σχολ. Θεσσαλονίκης δρχ. 2877 για τον Έρανο Ε.Ε.Σ..

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Γυμνάσια:

Τό Γυμνάσιο Κοπανακίου Μεσσηνίας 4.000 δρχ. για τον Άντικαρκινικό άγώνα.

Δημ. Σχολεία:

Τό Δημ. Σχολ. Θροφαρίου Κορινθίας 500 δρχ. για φτωχά παιδιά.

ΝΗΣΙΑ ΑΙΓΑΙΟΥ

Δημ. Σχολεία:

Τό Δημ. Σχολ. Λευκών Πάρου 1 δέμα με παιχνίδια στό 1ο Ειδικό Σχολείο Άθηνών.

Παρακαλούμε, σχεδιάστε μας έδω κάτι και στείλτε τό μας

Σας άρέσει νά σχεδιάζετε;

Αν ναι, θα θέλαμε νά σας γνωρίσουμε. Πάρτε ένα μολύβι είτε ένα σταυλό, κοινό ή διαρπείο, και σχεδιάστε στον λευκό χαρτό 6, 7 ή 8 τετραγώνια. Ένα έντρο, τό σπiti σας, έναν φίλο σας, κάτι φανταστικό, διάφορα τι...

Έτσι και όν τό σχέδιο σας έχη όδυναμίες, θα λάβετε ένα γράμμα μας με κρίσεις και με υποδείξεις γιά νά άναπτύξετε και νά σθεθεροποιήσετε γρήγορα τίς ικανότητές σας.

Μαζή θα λάβετε και ένα πολυτέλες ένημερωτικό τεύχος γιά τό μεθυστό μας σχεδίου - ζωγραφικής δι' αλληλογραφίας, πού, όν τό θέλησετε, θα σας κάνουν νά περάσετε πολύ σύντομα από τό συνήθειο έρωταστικό σκεπτόμενο στό γρήγορο και θετικό σχεδίασμα του έλεγχόμενου καλλιτέχνη.

Θά γνωρίσετε τό τόσο ενδιαφέροντα τεχνικό μέσο και τό μοναδικό σχεδίου και ζωγραφικής και γρήγορο τό σχέδιο θα γίνει γιά σας τό μέσο έκφρασης της προσωπικής σας.

Έμπρός, λοιπόν. Σχεδιάστε άμέσως τώρα κάτι σ' αυτόν τό χαρτό και στείλτε τό μας. Θα είναι ίσως τό ξεκίνημά σας γιά έναν νέο κόσμο, μονικό...

ΑΒΘ

ΣΧΟΛΗ ΣΧΕΔΙΟΥ - ΣΧΗΜΑΤΙΚΗΣ Άθήνα: Παιτιστήριο 10, Τ.Τ. 134, Τηλ 3617.011 Θεσσαλονίκη: Τετάρτικη 68, Τηλ. 232.370

ΟΝΟΜΑ

ΕΠΙΘΕΤΟ

Τ.Τ.

ΑΤΟΜΑ

Γιά κάτι τόν 10 επών. όνόματι

Έσπεκλείστε δρχ. 5 σε γραμματόσημα.

Τό Δημ. Σχολ. Πλάκας Μήλου 2.000 δρχ. για τούς σεισμόπληκτους Θεσσαλονίκης.

ΝΗΣΙΑ ΙΟΝΙΟΥ

Γυμνάσια:

Τό Γυμνάσιο Θηλέων Κερκύρας 256,30 για τούς σκοπούς του Ε.Ε.Σ. Νεότητας.

ΚΡΗΤΗ

Λύκεια:

Τό Λύκειο Θηλέων Ξεράπετρας 1 δέμα με 29 μορφωτικά διδλία στο Δημ. Σχολ. Σκρά Παιονίας.

Δημ. Σχολεία:

Τό 1ο Δημ. Σχολ. Ξεράπετρας δρχ. 2400 για τούς πρόσφυγες του Ζαΐρ.

Τό 2ο Δημ. Σχολ. Ξεράπετρας 3.200 δρχ. για φτωχά παιδιά.

Τό Δημ. Σχολ. Νέας Ανατολής Ξεράπετρας 5 δέματα με ρουχισμό στο Δημ. Σχολ. Αντικυθήρων.

Τό Δημ. Σχολ. Αγίας Χανίων 500 δρχ. για τούς σεισμόπληκτους Θεσσαλονίκης.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ο Ι. Ναός Παντοκράτορος Μασκράδων Κερκύρας 950 δρχ. για τούς σεισμόπληκτους Θεσσαλονίκης.

ΙΔΙΩΤΕΣ

Η κ. Μαρία Απέργη κάτοικος Αθηνών, 2 δέματα με χρήσιμα είδη στο Δημ. Σχολ. Σιταραλώνων Τριχωνίδας.

Η κ. Κλειώ Κωστοπούλου, κάτοικος Ρόδου, από 1 δέμα με ρουχισμό στά Δημ. Σχολ. Πεντεορίων Φωκίδας και Πέρκου Ναυπακτίας.

Η κ. Φωτεινή Χατζηστρατή 1 δέμα με ρουχισμό στο Δημ. Σχολ. Πεντεορίων Φωκίδας και 3 δέματα στο Δημ. Σχολ. Αγ. Εύθυμίας Φωκίδας.

Η κ. Στέλλα Π. Στέλλα, κάτοικος Μαριμάρων Πάρου, 1 δέμα με ρουχισμό στο Δημ. Σχολ. Άνω Πεδινών Ζαγορίου.

Ο κ. Στυλιανός Σπανιδάκης 2.000 δρχ. για τούς σκοπούς του Ε.Ε.Σ. Νεότητας.

Ο Σουηδός Φιλέλληνας κ. Rudolf Narath 1.700 δρχ. για φτωχά παιδιά.

ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΕΣ

Η Έρυσθ. μαθήτρια του Δημ.

Σχολ. Κουλάδας Αργολίδος Αϊκ. Βενετσιάνου 600 δρχ. για φτωχά παιδιά.

Οί Έρυσθ. μαθητές 3ου Δημ. Σχολ. Ήλιουπόλεως, Άγγελος Κωστής, Γιάννης Βελόπουλος, Κώστας Ζουσουβίτης από 20 δρχ. για φτωχά παιδιά.

(άπ' εὐθείας)

ΑΘΗΝΑ

Γυμνάσια:

Τό Γυμνάσιο Θηλέων Ν. Ήρακλείου (τάξ. 2η, Τμ. 1) τρόφιμα και γλυκίσματα στους ξνους του Αναπατήριου Ε.Ε.Σ. «Μάρθα - Μαρία» Ν. Ήρακλείου.

Δημ. Σχολεία:

Τό 40ό Δημ. Σχολ. Αθηνών 11 χαρτοκιβώτια με σχολ. είδη, παιχνίδια και διδλία σε παραμεθόρια και άκριτικά Σχολεία, 2.780 δρχ. στον Έρανο της Έξωτ. Ξεραποστολής και 4.064 δρχ. για τόν Αντικαρκινικό άγώνα.

Τό 4ο Δημ. Σχολ. Ζωγράφου 4 χαρτοκιβώτια με ρουχισμό στο Δημ. Σχολ. Αγ. Γεωργίου Καλυδίων Μεσολογγίου, 2 χαρτοκιβώτια με γραφ. ύλη και διδλία στη Χριστιανική Αδελφότητα «Ο Λυτρωτής», 2.085 δρχ. στον Έρανο της αγάπης και 400 δρχ. για άποπεράτωση Ξερ. Ναού.

Τό 5ο Δημ. Σχολ. Καισαριανής 6 χαρτοκιβώτια με σχολ. είδη και παιχνίδια στά παιδιά της ύπαιθρου, ίματισμό σε φτωχούς μαθητές, τρόφιμα κλπ. στο «Σπίτι της Γαλήνης του Χριστού» ένορίας Κοιμήσεως Θεοτόκου, χρήματα στον Έρανο της αγάπης.

Τό 6ο Δημ. Σχολ. Καλλιθέας 5 χαρτοκιβώτια με ρουχισμό και 90 κουτιά μπισκότα στο Δημ. Παιδιατρικό Νευροψυχιατρικό Νοσοκομείο Νταού Πεντέλης, 4 χαρτοκιβώτια με γραφ. ύλη και 750 δρχ. στά Δημ. Σχολ. Καστανής, Κτισμάτων και Μαυροπούλου Πωγωνίου, 3 χαρτοκιβώτια στο Δημ. Σχολ. Δρυμού Καλαβρύτων, 2.835 δρχ. στον Έρανο της αγάπης και 11.500 δρχ. σε βαριά άρρωστη μαθήτρια.

Τό 2ο Δημ. Σχολ. Χολαργού δώρα στο Γηροκομείο Αθηνών, παιχνίδια, δώρα και 600 δρχ. στο Εϊδικό Σχολείο Χολαργού.

Τό 1ο Δημ. Σχολ. Ήλιούπολης 15 δέματα με ρουχισμό και τρόφιμα, καθώς και 5.500 δρχ. στους πλημυροπαθείς Νικαίας και Αϊγάλεω, τρόφιμα και 22.000 δρχ. σε φτωχές οικογένειες, τρόφιμα στους Συλλόγους Προστασίας γέροντων Αγ. Μαρίνας και Αγ. Νικολάου, 60 δέματα στους γέροντες του Γηροκομείου Χ.Α.Ν. της πόλεως και 11.484 δρχ. στους Έράνους Ε.Ε.Σ., αγάπης και αντικαρκινικό.

Ίδιωτ. Σχολεία:

Τό Ίδιωτ. Γυμνάσιο Θηλέων «Μ. Κρίκου» Αθηνών σγλ. είδη σε άκριτικά Σχολεία.

Τό Ίδιωτ. Δημ. Σχολ. «Παλλάδιον» Έμμ. Κρουσταλάκη Αθηνών 55 κιλά τρόφιμα και 30 κουτιά γάλα στους γέροντες του Ίδρύματος «Γαλήνη» του Χριστού Αγ. Αικατερίνης Αθηνών.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Λύκεια:

Τό Β' Λύκειο Θηλέων Πειραιώς Τρόφιμα και χρήματα σε άπορες οικογένειες, τρόφιμα και διδλία στο Οίκοτροφείο της Ξερ. Μητρόπολης Ναυπακτίας, δώρα στο Γηροκομείο της πόλεως, δώρα και γλυκίσματα στους άρρωστους Ασκληπιείου Ε.Ε.Σ. Βούλας στη Σχολή άπροσάρμοστων παιδιών, δώρα και χρήματα σε άπορους άρρωστους του Διαγνωστικού Νοσοκομείου της πόλεως, διδλία στο χωριό Καλέντζι Ίωαννίνων για τήν ίδρυση διδλιοθήκης, ρουχισμό και 32.000 δρχ. στους πλημυροπαθείς Αττικής. Συντηρούν επίσης άπορη οικογένεια.

Τό Γυμνάσιο Αρρένων Δραπετσώνας δέματα με τρόφιμα, ρουχισμό κλπ. και χρήματα σε φτωχές οικογένειες, χρήματα σε φτωχό μαθητή, τρόφιμα, γλυκά και χρήματα στο Γηροκομείο «Ο Λυτρωτής», σοκολάτες, καραμέλες και άλλα δώρα άξίας 7.000 δρχ. στο Κέντρο Αποκατάστασης Σπαστικών Παιδιών Φιλοθέης Αττικής.

Τό Γυμνάσιο Κυθήρων 3 δέματα με ρουχισμό στο Δημ. Σχολ. Κερατσινίου.

Δημ. Σχολεία:

Τό 6ο Δημ. Σχολ. Κορυδαλλού τρόφιμα σε φτωχές οικογένειες της κοινότητας και 500 δρχ. στη Χριστιανική Αδελφότητα «Ο Λυτρωτής» Πειραιά.

Ίδιωτ. Σχολεία:

Τό Λύκειο «Έλληνισμός» Κ. Σταυριανού 5.000 δρχ. στά όρφανά παιδιά του Δημ. Σχολ. Κεφαλοβρύσου Πωγωνίου, 3.000 δρχ. στον Έρανο του Ε.Ε.Σ., 2.000 δρχ. στον Έρανο της αγάπης και 15.200 δρχ. σε διάφορους φιλανθρωπικούς σκοπούς.

Η Ίδιωτ. Σχολή Εύστ. Λυσικάτου Πειραιώς 70 δέματα, με γλυκίσματα, παιχνίδια, διδλία κλπ. στά μικρά άρρωστα παιδιά του Π.Ι.Κ.Π.Α. Γουδίου.

ΑΤΤΙΚΗ

Δημ. Σχολεία:

Τά 7ο και 10ο Δημ. Σχολ. Χαλανδρίου 8 δέματα με τρόφιμα, σχολ. είδη, ρουχισμό και παιχνίδια στο Δημ. Σχολ. Αετόπετρας Θέρμου Αιτωλ/νίας.

Τό 9ο Δημ. Σχολ. Γλυφάδας 10 δέματα με ρουχισμό και γραφ. ύλη στο Δημ. Σχολ. Λεχουρίου Καλαβρύτων.

Ίδιωτ. Σχολεία:

Η Ίδιωτ. Σχολή Βασ. Κρεατσούλη - Σταυράκη Γλυφάδας τρόφιμα, ρουχισμό και 2.000 δρχ. σε φτωχή μαθήτρια Λιθοχωρίου Εύρυτανίας.

ΣΤΕΡ. ΕΛΛΑΔΑ

Δημ. Σχολεία:

Τό Δημ. Σχολ. Σχολ. Κακαβά Αγρινίου δώρα σε φτωχούς μαθητές κι άρρωστους κατοίκους του χωριού.

Τό Δημ. Σχολ. Αγ. Θωμά Θηδών δέματα με 42 κιλά ρουχισμό και γραφ. ύλη στά Δημ. Σχολ. Βαλτεσινίκου και Όλομάδων Γορτυνίας, δέματα σε πολύτεκνη οικογένεια του χωριού Βάρδα Ήλειας, δέματα σε φτωχές οικογένειες του χωριού, 3.700 δρχ. σε φτωχούς, 2.100 δρχ. στον Έρανο της Έξωτ. Ξεραποστολής και 3.500 δρχ. στον Αντικαρκινικό άγώνα.

ΗΠΕΙΡΟΣ

Δημ. Σχολεία:

Τό Δημ. Σχολ. Μαζίου Κονί-

της τρόφιμα σε παραμεθόρια Σχολεία.

Τό Δημ. Σχολ. Καλλιθέας Κονίτης βοήθεια σε φτωχούς κατοίκους του χωριού.

ΘΕΣΣΑΛΙΑ

Δημ. Σχολεία:

Τό 14ο Δημ. Σχολ. Λαρίσης βοήθεια σε φτωχές οικογένειες της πόλεως.

Τό 17ο Δημ. Σχολ. Λαρίσης

2.000 δρχ. και διάφορα είδη σε φτωχές οικογένειες, 3.000 δρχ. στον Έρανο της αγάπης, 3.000 δρχ. για τήν άνεγερση Ξερ. Ναού.

Τό 6ο Δημ. Σχολ. Τρικάλων είδη στο Γηροκομείο Καλυδίων αί στίς φυλακές Τρικάλων, ρουχισμό, χρήματα και γραφ. ύλη σε φτωχούς μαθητές.

Τό Δημ. Σχολ. Καλού Νερού Φαρσάλων 127 δρχ. στον Σύνδε-

ΚΑΤΙ ΝΕΟ!
ΑΥΤΗ Η ΚΑΣΕΤΑ
ΔΩΡΕΑΝ

σας έξηγγεί
πώς θά μάθετε
και σεις

Άγγλικά σε 3 μήνες

Linguaphone:
ή νέα όπτικοακουστική μέθοδος βασισμένη
στο ζωντανό διάλογο

Χάρη στις κασέτες και τούς δίσκους, Άγγλοι, Γάλλοι, Γερμανοί, Ιταλοί... θά έρθουν στο σπίτι σας να σας διδάξουν τη γλώσσα τους μιλώντας σας και κόνοντάς σας να μιλήσετε και σεις. Στους διαλόγους υπάρχουν κενά για να παίξετε τόν ρόλο του ενός από τούς συνομιλητές.

Άμέσως μετά άκούτε τήν σωστή άπάντηση και κάνετε τη σύγκριση. Έπαναλαμβάνετε άπο που νά άπαντάτε τέλεια.

Αυτοί οι διάλογοι εύκολοι στήν άρχή θά σας βοηθήσουν να έξοικειωθείτε πολύ γρήγορα με τήν δομή, τό λεξιλόγιο και τήν προφορά της γλώσσας.

Τήν πρόδρό σας στά γραπτά παρακολουθούν καθηγητές μας με τίς γραπτές ασκήσεις που θά στέλνεται.

Έτσι πολύ γρήγορα θά μιλάτε, θά γράφετε και θά σκέπτεσθε στήν γλώσσα που μελετάτε.

ΔΩΡΕΑΝ Παρακαλώ στείλτε μου δωρεάν και χωρίς όποιαδήποτε μου, τόν δίσκο σας-τήν κασέτα σας (σβήνεται τό ένα από τά δύο) και τό εικονογραφημένο αναλυτικό τεύχος σας. **Η ΓΛΩΣΣΑ ΠΟΥ Μ' ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ ΕΙΝΑΙ Η...**

Εσώκλειώ δρχ. 10 σε γραμματόσημα.

ΟΝΟΜΑ.....
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ.....
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ.....
Τ.Τ.....

Linguaphone
ΑΘΗΝΑΙ: Πανεπιστημίου 10, τηλ. 3617.811
ΘΕΣΣΟΝΙΚΗ: Τσιμισκή 68, τηλ. 232.370

επ. 139

σμο άπροσάρμοστων παιδιών Λαρίσης «Αγ. Στυλιανός», 256 δρχ. στόν Έρανο τής αγάπης. δέμα μέ γραφ. ύλη σέ άκριτικό Σχολείο.

Τό Δημ. Σχολ. 'Αγιοφύλλον Καλαμπάκας είδη σέ φτωχούς άνάπηρους γέροντες και άρρωστούς μαθητές.

Τό Δημ. Σχολ. Καλογριανής Καλαμπάκας είδη σέ άρρωστους φτωχούς μαθητές.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Δημ. Σχολεία:

Τό Δημ. Σχολ. 'Αγ. Λουκά Έδέσης 5 χαρτοκιβώτια μέ ρουχιισμό και γραφ. ύλη στό άκριτικό Σχολείο 'Εξοχής Δράμας και δέματα μέ χρήσιμα είδη σέ φτωχούς μαθητές.

Τό Δημ. Σχολ. Καστανούσης Σιντικής δώρα στό άκριτικό φυλάκιο 'Αγ. Παρασκευής Σιντικής. ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Γυμνάσια:

Τό Γυμνάσιο Θηλέων Καλαμάτας τρόφιμα στό 'Ασυλο 'Ανιάτων τής πόλεως, τρόφιμα, ρουχιισμό και παιχνίδια στό Βρεφοκομείο, δώρα στό κέντρο Παιδ. Μέριμνας Καλαμάτας, 19 δέματα μέ διάφορα είδη στά παιδιά του χωριού Κυνηγός Καλαμάτας, βοήθεια σέ φτωχές οικογένειες.

Τό Γυμνάσιο 'Αρρένων Πατρών (τάξ. 3η) 3.200 δρχ. στό Τμήμα Ε.Ε.Σ. Πατρών μέ την ευκαιρία τής 150ετηρίδας από τη γέννηση του Έρ. Ντυνάν.

Δημ. Σχολεία:

Τό 1ο Δημ. Σχολ. Φιλιατρών Τριφυλίας χρημ. ποσά σέ φτωχούς μαθητές, δώρα στό 'Ασυλο 'Ανιάτων τής πόλεως, λάδι στόν έρανο λαδιού για την έπισκευή του Ναϊδρίου 'Αγ. Βαρβάρας, 625 δρχ. στόν Έρανο τής αγάπης.

Τό Δημ. Σχολ. Σταθμού Καλονερού Τριφυλίας 1 δοχείο λάδι, 145 αυγά και γλυκίσματα αξίας 3.000 δρχ. στό 'Ασυλο 'Ανιάτων τής πόλεως, 110 αυγά στό 'Ορφανοτροφείο Κυπαρισσίας, 1.000 δρχ. σέ φτωχούς του χωριού, δώρα σέ άρρωστους μαθητές, 250 δρχ. στόν Έρανο τής αγάπης, 300 δρχ. στήν Έξωτ. Ίεραποστολή και τρόφιμα αξίας 410 δρχ. σέ φτωχή άνάπηρη γυναίκα.

Τό Δημ. Σχολ. Πύλου 37 κιλά τρόφιμα και 30 κουτιά γάλα στό Νοσοκομείο Ε.Ε.Σ. τής πόλεως.

Τό Δημ. Σχολ. Μάνεση 'Αργολίδας τρόφιμα στό Γηροκομείο «Στέγη γερόντων και στό 'Ορφανοτροφείο - Οικοτροφείο Ναυπλίου.

Τό Δημ. Σχολ. Λάττα 'Αμαλιάδας δέματα μέ είδη βοήθειας σέ άπορη οικογένεια του χωριού.

Τό Δημ. Σχολ. Λεωνιδίου Κυνουρίας 1.650 δρχ. στόν άντικαρκινικών άγώνα.

Τό 1ο Δημ. Σχολ. Τριπόλεως τρόφιμα αξίας 5.400 δρχ. στό Γηροκομείο, τόν Οίκο τυφλών και σέ φτωχές οικογένειες τής πόλεως, 4.100 δρχ., σέ φτωχή γυναίκα, 2.100 δρχ. στόν Έρανο του Ε.Ε.Σ. και 1.900 δρχ. στόν 'Αντικαρκινικών άγώνα.

ΝΗΣΙΑ ΑΙΓΑΙΟΥ

Δημ. Σχολεία:

Τό 4ο Δημ. Σχολ. Χίου ρουχιισμό, γραφ. ύλη κλπ. σέ φτωχούς μαθητές και τρόφιμους ιδρυμάτων του νησιού, οικονομική ένίσχυση σέ φτωχές οικογένειες και άρρωστους, δώρα σέ άκριτικά φυλάκια.

Τό 6ο Δημ. Σχολ. Χίου ρουχιισμό και γραφ. ύλη σέ φτωχούς μαθητές, δώρα σέ φιλανθρωπικά ιδρύματα και άκριτικά φυλάκια, χρήματα για άνέγερση Ναών κλπ.

Τό Δημ. Σχολ. Καλλονής Λέσβου, δώρα και 1.000 δρχ. στό Γηροκομείο και 1.000 δρχ. στό Οικοτροφείο Ίερ. Μονής Λειμώνα, 2.400 δρχ. στόν Έρανο τής αγάπης και 2.000 δρχ. στόν Έρανο τής Έξωτ. Ίεραποστολής.

Τό Δημ. Σχολ. Μυκόνου Κυκλάδων 8 δέματα μέ τρόφιμα, σχολ. είδη και 117 ζεύγη καινούργια παπούτσια στά Δημ. Σχολ. Ίτέας Σερρών, Θεοδωρόδου Σιντικής Κουφονησιών Κυκλάδων, Ραμνής 'Αποκορώνου και στόν Σύνδεσμο «Φίλοι των μαθητών του Χωριού».

ΝΗΣΙΑ ΙΟΝΙΟΥ

Δημ. Σχολεία:

Τό 1ο Δημ. Σχολ. Κοντοκάλιου Κερκύρας 800 δρχ. στους πλημυροπαθείς 'Αττικής και 400 δρχ. στόν Έρανο τής αγάπης.

Τό Δημ. Σχολ. Περιβολίου

Κερκύρας αυγά σέ φιλανθρωπικά Ίδρύματα, τετράδια σέ φτωχούς μαθητές κατί 517 δρχ. στόν Έρανο τής αγάπης.

Τό 1ο Δημ. Σχολ. Ληξουρίου Κεφαλονίας τρόφιμα και γλυκίσματα στό Γηροκομείο τής πόλεως, δώρα και γλυκίσματα στό 'Ορφανοτροφείο 'Αργοστολίου, 1.000 δρχ. στόν Έρανο τής Έξωτ. Ίεραποστολής, χρήματα σέ άρρωστο μαθητή.

ΚΡΗΤΗ

Γυμνάσια:

Τό Γυμνάσιο Σπηλίου Ρεθύμνης 1.600 δρχ. στό Ίδρυμα Κωφαλάλων Κισάμου Κρήτης.

Τό Γυμνάσιο Νεαπόλεως Κρήτης 1.000 δρχ. στήν Πανελ. Ένωση Φίλων των Πολυτέκων.

Τό 1ο Δημ. Σχολ. Ίεράπετρας 38 δέματα μέ τρόφιμα σέ φτωχές οικογένειες, 260 αυγά και γλυκά σέ άρρωστους του Νοσοκομείου τής πόλεως, 1.000 δρχ. σέ φτωχό μαθητή, 2.400 δρχ. για τους πρόσφυγες του Ζαΐρ.

Τό 3ο Δημ. Σχολ. Ίεράπετρας τρόφιμα και είδη σέ φτωχές οικογένειες, ρουχιισμό αξίας 2.500 δρχ. σέ όρφανά του Σχολείου, χρήματα σέ διάφορους έράνους, σχολ. είδη στόν «Σύνδεσμο Φίλων των μαθητών του χωριού».

Τό Δημ. Σχολ. Καλαμπάκας Ίεράπετρας σχολ. είδη σέ φτωχούς μαθητές, χρήματα στους Έράνους Ε.Ε.Σ. και 'Αντικαρκινικό, δώρα σέ άρρωστους μαθητές.

Τό Δημ. Σχολ. Νέας Ανατολής Ίεράπετρας 2 χαρτοκιβώτια μέ ρουχιισμό, γραφ. ύλη και παιχνίδια στό 'Ορφανοτροφείο Παναγίας Καλυδιανής 'Ηρακλείου, 1 δέμα μέ ρουχιισμό σέ όρφανή μαθήτρια και 1.526 δρχ. σέ φτωχούς.

Τό Δημ. Σχολ. 'Αγυάς Κυδωνίας Χανίων 200 δρχ. στόν Έρανο τής αγάπης και χρήματα σέ άρρωστους μαθητές.

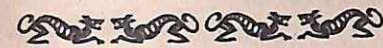
Τό Δημ. Σχολ. Πεύκου Βιάννου βοήθεια σέ φτωχές οικογένειες.

ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΣ

Δημ. Σχολεία:

Τό Δημ. Σχολ. Καρπάθου 40 δέματα μέ ρουχιισμό και τρόφιμα

σέ μαθητές του Σχολείου, δώρα σέ φτωχούς γέροντες, χρήματα σέ όρφανά παιδιά.

ΑΞΙΕΠΑΙΝΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

Ο Ε.Ε.Σ. νεότητος έπαινει και συγχαίρει τούς παρακάτω μαθητές, οι όποιοι, όπως μάς γράφουν οι κ.κ. Διαυθυνταί των Σχολείων τους, παρέδωσαν στους δικαιούχους τά χρήματα και τ' άντικείμενα που δόθηκαν.

1) Νεκτάριος Κακαβάς 33ου Δημ. Σχολ. 'Ηρακλείου Κρήτης. 2) 'Αλεξία Κακαβά 33ου Δημ. Σχολ. 'Ηρακλείου Κρήτης. 3) Μεταμόρφη Γρηγοριάδου Δημ. Σχολ. Καστανούσης Σιντικής. 4) Φώτιος Μπράτης Δημ. Σχολ. Δροσοπηγής 'Αρτας. 5) Χαριτίμη Καραβασίλη Δημ. Σχολ. Δροσοπηγής 'Αρτας. 6) Νικόλαος Δημόχρονης 1ου Δημ. Σχολ. 'Αγ. 'Ιωάννη Ρεντη. 7) Δαμιανός Παπαγαλάνης 12ου Δημ. Σχολ. Καλλιθέας 'Αττικής. 8) Βασίλειος Βασιλόπουλος 12ου Δημ. Σχολ. Καλλιθέας 'Αττικής. 9) 'Ιωάννης Βολανάκης Δημ. Σχολ. 'Αποδούλου Ρεθύμνης. 10) Εύαγγελος Βολανάκης Α' Γυμν. Φουρναρά Ρεθύμνης. 11) Γεώργιος Παπατζανάκης Γυμν. Νεαπόλεως Κρήτης. 12) 'Αλέξανδρος Μόξ 2ου Δημ. Σχολ. Γλυφάδας 'Αττικής. 13) Χρίστος Μούγιος 2ου Δημ. Σχολ. Γλυφάδας 'Αττικής. 14) 'Ελένη Κακοβαίου 2ου Δημ. Σχολ. Γλυφάδας 'Αττικής. 15) Σπυρίδων Γκέκας 2ου Δημ. Σχολ. Γλυφάδας 'Αττικής. 16) Παναγιώτης Σαβδόπουλος 2ου Δημ. Σχολ. Γλυφάδας 'Αττικής. 17) 'Απόστολος Μανουσάκος 4ου Δημ. Σχολ. Γλυφάδας 'Αττικής. 18) Βούλα Κλεάνθη 2ου Δημ. Σχολ. 'Αμφίσσης. 19) Ευθύμιος Δελής 2ου Δημ. Σχολ. 'Αμφίσσης.

ΙΑΤΡΟΚΟΙΝΩΝΙΚΗ
ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΚΗ
ΕΚΔΗΛΩΣΗ
ΤΟΥ Ε.Ε.Σ. ΤΡΙΚΑΛΩΝ

Μετά από πρόσκληση του Δ.

Σ. του Ε.Ε.Σ. Τρικάλων, ο 'Αντιπρόεδρος του Ε.Ε.Σ. Καθηγητής κ. 'Ορ. Λουριδής, έμίλησε την 4.11.1978 στην Μεγάλη αίθουσα διαλέξεων του Έμπορικού και Βιομηχανικού Έπιμελητηρίου τής πόλεως, μέ θέμα: «Τοξικομανία, ή χημεία τής παραφροσύνης, του έγκλήματος και του θανάτου».

Τόν κ. Καθηγητή παρουσίασε ο Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. Τρικάλων κ. Σπ. Μπονώτης, ο όποιος έγκωμιάσε τό έπιστημονικό, πνευματικό, έθνικό, κοινωνικό και έρωθροσταυρικό έργο του.

Τήν όμιλία, που την παρακολούθησαν πάνω από 300 άτομα, έτίμησαν μέ την παρουσία τους ο έ. Σεβασμιωτάτου Τρίκης και Σταγών, ο κ. Νομάρχης, ο έ. Δημάρχου, ο κ. Εισαγγελεύς, οι Πρόεδροι του 'Ιατρικού και του 'Οδοντιατρικού Συλλόγου, τό Δ. Σ. του Ε.Ε.Σ. Τρικάλων, ο Πρόεδρος του Ε.Μ.Ο.Τ., εκπρόσωποι των τοπικών πολιτικών και στρατιωτικών άρχων, πολλοί έπιστήμονες και δημοσιογράφοι, που μέ ένθουσιώδη σχόλια στίς έφημερίδες τους για τόν όμιλητή, που «έθελε στην κυριολεξία τους άκροατές του», «σάν βαθύς γνώστης του τεραστίου αυτού προβλήματος, αλλά και σπουδαίος χειριστής του προφορικού λόγου, έκανε τό άκροατήριό του νά κρεμαστεί κυριολεκτικά άπ' τά χείλη του», για τόν Ε.Ε.Σ. Τμήματος Τρικάλων, που «ή διάλεξη του Καθηγητού Λουριδή ήταν μία προσφορά για την πόλη μας κ' έγγραφεται στό ένεργητικό του ένταθα τμήματος Ε.Ε.Σ.», για την έλλογή του θέματος τής διαλέξεως, που «άξιόλογη και ένδιαφέρουσα, προκάλεσε την ιδιαίτερη προσοχή των συμπολιτών μας, που παρακολούθησαν έναν καθιερωμένο όμιλητή και έπιστήμονα», και έπαίνεσαν την πρωτοβουλία του Ε.Ε.Σ. Τμήματος Τρικάλων για την άνοδο του μορφωτικού και πολιτιστικού επιπέδου τής περιοχής.

Τό μεσημέρι, εϋθύς μετά την άφιξη του στά Τρίκαλα, ο κ. 'Αντιπρόεδρος του Ε.Ε.Σ. έπισκέφθηκε τό οίκημα του εκεί Τμήματος και τίς έγκαταστάσεις του, και υπό την Προεδρία του συνεδρίασε τό Δ. Σ. 'Ο κ. 'Αντιπρόεδρος άκουσε μέ προσοχή τόν κ. Πρόεδρο και τά μέλη του Δ. Σ. πάνω στά αίτήματα και την δραστηριότητά τους, συνεζήτησε πάνω στά μελλοντικά σχέδια αξιοποιήσεως κάθε δυνατότητάς τους, έπέλυσε τοπικά θέματα και συνεγράφηκε για τόν συντονισμό του προγράμματος έορτασμού του Διεθνούς έτους του Παιδιού στόν Ε.Ε.Σ. Τρικάλων.

Τό βράδυ δόθηκε από τόν Ε.Ε.Σ. τής πόλεως δείπνο προς τιμήν του κ. 'Αντιπρόεδρου. Κατ' αυτό έγιναν θερμές προπώσεις για την έπιτυχία των νέων δραστηριοτήτων του Τμήματος Τρικάλων, που την έγγυάται τό ένδιαφέρον, ή σωφροσύνη και ή ένεργητικότητα του νέου Διοικητικού Συμβουλίου του.

Τό μεσημέρι, εϋθύς μετά την άφιξη του στά Τρίκαλα, ο κ. 'Αντιπρόεδρος του Ε.Ε.Σ. έπισκέφθηκε τό οίκημα του εκεί Τμή-

ματος και τίς έγκαταστάσεις του, και υπό την Προεδρία του συνεδρίασε τό Δ. Σ. 'Ο κ. 'Αντιπρόεδρος άκουσε μέ προσοχή τόν κ. Πρόεδρο και τά μέλη του Δ. Σ. πάνω στά αίτήματα και την δραστηριότητά τους, συνεζήτησε πάνω στά μελλοντικά σχέδια αξιοποιήσεως κάθε δυνατότητάς τους, έπέλυσε τοπικά θέματα και συνεγράφηκε για τόν συντονισμό του προγράμματος έορτασμού του Διεθνούς έτους του Παιδιού στόν Ε.Ε.Σ. Τρικάλων.

Τό βράδυ δόθηκε από τόν Ε.Ε.Σ. τής πόλεως δείπνο προς τιμήν του κ. 'Αντιπρόεδρου. Κατ' αυτό έγιναν θερμές προπώσεις για την έπιτυχία των νέων δραστηριοτήτων του Τμήματος Τρικάλων, που την έγγυάται τό ένδιαφέρον, ή σωφροσύνη και ή ένεργητικότητα του νέου Διοικητικού Συμβουλίου του.

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ. ΣΤΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΡΟΣΤΑΤΗ ΑΓΙΟ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Στή Σχολή 'Αξιωματικών 'Αστυνομίας Πόλεων έγινε στίς 11.11.1978 έορταστική εκδήλωση μέ την ευκαιρία τής καθιερώσεως του μεγαλμάρτυρος 'Αγίου Μηνά ως Προστάτου του Σώματος τής 'Αστυνομίας των Πόλεων.

Στή λειτουργία έχοροστάτησε ο 'Αρχιεπίσκοπος 'Αθηνών και πάσης 'Ελλάδος, περιστοιχιούμενος από πολλούς Ίεράρχες. Τήν εκδήλωση έτίμησαν ο 'Αντιπρόεδρος τής Κυβερνήσεως, ο Πρόεδρος και ο δ' 'Αντιπρόεδρος τής Βουλής, πολλοί 'Υπουργοί, Βουλευταί, Γενικοί Γραμματείς 'Υπουργείων, οι 'Αρχηγοί Γ.Ε.Ε.Θ.Α., Γ.Ε.Ν., Γ.Ε.Α., 'Ανώτατοι Κρατικοί Λειτουργοί, Καθηγηταί Α.Ε.Ι. και άλλα πολλά έπίλεκτα μέλη τής 'Αθηναϊκής Κοινωνίας.

Πρός τούς συγκεντρωθέντες έμίλησεν ο 'Αρχηγός τής 'Αστυνομίας Πόλεων κ. Χ. Παπαγεωργίου, ο όποιος καταχειροκροτήθηκε. Τόν Ε.Ε.Σ. ξεπερσώπησε ο 'Αντιπρόεδρος Καθηγητής κ. 'Ορ. Λουριδής.

Ο ΜΙΚΡΟΣ

ΛΟΡΔΟΣ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ)

Ύστερα από ταξίδι 12 ημερών το πλοίο ξριξε άγκυρα στο λιμάνι του Λίδερπουλ, και την άλλη μέρα η κυρία Έρρολ, ο γιός της κι ο άγγλος δικηγόρος πήγαν στη Φωλιά. Τρεις άνθρωποι τούς περιμένανε στην έξωπορτα. Ένας απ' αυτούς ήταν η κυρά Μαρία, που ταξίδευε με το ίδιο πλοίο, μά είχε πάει πρίν στη Φωλιά. Ο Σέντρικ τη φίλησε κ' η μητέρα του της είπε πόσο ήταν ευχαριστημένη που θά την έχει κοντά της. Τό άλλο προσωπικό, που ήξερε πόσο κακός ήταν ο κόμης, κοίταξε τούς νεοφερμένους με συμπόνια, βέβαιο ότι δεν τούς ήτανε γραφτό νά καλοπεράσουν...

Η εντύπωση από την κατοικία που είχε παραχωρηθεί από τόν γέρο στη νύφη του ήταν απόλυτα ικανοποιητική. Μεγάλα, φωτεινά δωμάτια, τοίχοι στολισμένοι μ' ώραϊες ζωγραφιές, επιπλα θανάσια κ' ένα πυρωμένο τζάκι που κοντά του κοιμόταν ένας γάτος όμοιος μ' εκείνο που ο Σέντρικ είχε στη Νέα Υόρκη. Ένώ τό παιδί τόν χαιδεύε άπλά για νά μὴν τόν ξυπνήσει ή κυρά - Μαρία τούς ἐξήγησε πώς τόν είχε φέρει ή οίκονόμος τού πύργου για νά παίξει μαζί του όταν θά πηγαίνει νά βλέπει τη μητέρα του.

Αφού μάνα και γιός άλλαξαν ρούχα, μπήκανε στη σάλα. Ένώ τό παιδί έπαιζε με τό γάτο, που 'χε τρέξει κοντά του, ή κυρία Έρρολ μιλούσε με τό δικηγόρο Χάβιζαμ. Ήτανε κίτρινη σά θειάφι. «Δέ γίνεται νά μείνει άπόψε μαζί μου ή Σέντρικ;» τόν ρώτησε τρέμοντας. «Θά πάω στόν πύργο νά ελπώ στόν κόμητα ότι είμαστε φερμένοι και θά προσπαθήσω νά τόν πείσω...» άποκριθήκε. «Πέστε του παρακαλώ, ότι δέ θά δέχτώ τά χρήματα που θέλει νά μου δίνει...», «Ποιά, αυτά που προορίζει για τη διατροφή σας;». «Μάλιστα. Δέχομαι τό σπίτι για νά είμαι κοντά στο Σέντρικ, τίποτ' άλλο όμως. Τά μικρά μου εισοδήματα άρκούν για μιά συντηρητική ζωή. Παίρνοντας χρήματα από τόν κόμητα, θά είναι σά νά τού πουλάω τό σπλάχνο μου!». «Φοβάμαι

πως θά θυμώσει πολύ», είπε αυτός, συλλογισμένος, «που νά καταλάβει τά καλά σας αισθήματα!». «Νά τόν πείσετε, παρακαλώ, νά μὴν έπιμένει. Έξ άλλου, καθώς είπατε, με μισεί...».

Ο δικηγόρος τούς άποχαιρέτησε κι έφυγε. Είχε μείνει κατάπληκτος από την άνωτερότητα της δυστυχισμένης κυρίας...

Μιά ώρα αργότερα ή κ. Χάβιζαμ πήγε στόν πύργο. Βρήκε τόν κόμητα σωριασμένο στη θαθεία πολυθρόνα του με τό πρόσωπο παραμορφωμένο από τούς πόνους. «Πανάθεμα τούς ρευματισμούς» τού είπε αντί για καλωσόριες. Έπειτα πρόσθεσε: «Λοιπόν, τί νέα;». - «Φτάσαμε καλά. Τώρα ή λóρδος κ' ή μάνα του είναι στη Φωλιά...». - «Χμ, χμ! Συνέχισε». - «Αυτό που έχω νά σάς πώ είναι πώς τό παιδί έχει καλά αισθήματα». - «Κατάλαβα. Θά είναι κανένας δλάκας...». - «Δέ νομίζω». - «Προχώρησε. Είναι καλοφτιαγμένος, γερός;». - «Είν' ένα όμορφο κι άθλητικό άγόρι. Θαρρώ όμως ότι θά σάς φανεί διαφορετικό από τά δικά μας τά παιδιά». - «Έμ, βέβαια. Αφού έχει αίμα άμερικάνικο». Ο δικηγόρος δυσφόρησε ακούγοντας αυτά τά λόγια για τό χαριτωμένο εκείνο πλάσμα. Είπε, κάπως άπότομα: «Τό βρίσκω άξιολάτρευτο. Συνδυάζει την πρόωση πνευματική άνθηση με την παιδική άφέλεια». - «Σίγουρα είναι κακομαθημένο και ξετσιπώτο, όπως όλα τ' άμερικανόπουλα...». Ο δικηγόρος σάπασε για νά μὴ τόν έρεθίσει. Ήξερε πόσο ήταν ιδιότροπος και πεισματάρης. Ύστερα από λιγότερη σιωπή είπε ήρεμα: «Η κ. Έρρολ άρνείται νά δεχθεί τη διατροφή που της προσφέρετε». - «Δηλαδή;», γκρίνιαξε ή κόμης. - «Μου είπε ότι δεν θέλει χήματα από σάς, μιά κ' οι σχέσεις σας δεν είναι τόσο καλές». «Φυσικά δεν είναι. Αισθάνομαι μίσος για δαύτη είναι σατανική: φιλοχρήματη και ραδιούργα. Μήτε νά την ιδώ δέ θέλω». - «Θά μου επιτρέψετε νά διαφωνήσω, μιλόρδε. Δεν υπάρχει τίποτα που νά στηρίξει τόν ισχυρισμό σας ότι είναι ραδιούργα. Όσο για φιλοχρήματη, τό βλέπετε: δεν έννοεί νά δεχθεί τίς λίρες που τίς προσφέρετε». - «Τέχνασμα είν' αυτό. Θέλει νά με τουμπάρει. Πέφτει έξω όμως αν νομίζει ότι θά τό χάψω. Δεν πρόκειται ν' αλλάξω τη γνώμη που έχω για την άφεντιά της, αλλά θά έπιμείνω νά παίρνει τη διατροφή, γιατί δέ μ' άρέσει νά τριγυρνάει έξω από τόν πύργο μου μ' άθλια ζητιάνα. Έννοώ νά κρατάει τη θέση της ή μητέρα του έγγονού μου. Λοιπόν θά πάρει τά λεπτά που της προσφέρω». - «Κι αν υποχρεωτικά τά πάρει δεν πρόκειται νά τά ξοδέψει». - «Άς τά κάνει ό,τι θέλει. Δέ μ' άρέσει, νά λέει πώς στερείται γιατί τάχα δεν τη βοηθάω, πρό πάντων δέ μ' άρέσει νά σχηματίζει κακή ιδέα για μένα, τό παιδί. Ποιός ξέρει τί τού 'χει πεί έναντίον μου ως τά τώρα!...». - «Αντίθετα, την έχω άκούσει νά σάς πλέκει τό έγκώμιο. Μου είπε μάλιστα νά σάς παρακαλέσω νά μὴν πείτε τίποτα στο μικρό λóρδο που νά τόν κάνει νά καταλάβει ότι τόν χωρίσατε

από εκείνη γιατί την άντιπαθείτε. Και αυτό γιατί φοβάται ότι δεν θά σάς άγαπήσει τό παιδί, που τη λατρεύει...» - «Άσ' τα αυτά. Άδύνατον νά πιστέψω ότι αυτή ή Άμερικάνα δεν τού 'πε κατηγορίες για μένα». - «Μπορώ νά σάς βεβαιώσω πώς όχι μόνο δέ σάς κατηγορήσε, αλλά φρόντισε νά σάς έξυψώσει στα μάτια του. Κ' εγώ, σύμφωνα με τίς οδηγίες σας, δίνοντάς του άφθονα χήματα τόν έκανα νά πιστέψει πώς είσατε έξαιρετικά γενναιόδωρος. Τώρα στο χέρι σας είναι νά σάς άγαπήσει ή μικρός λóρδος. Πρωτ' απ' όλα δεν πρέπει ν' άκούσει άπώστομα σας τίποτα κακό για τη μητέρα του». «Υπερβολές. Τί μπορεί νά νιώσει ένα όχτάχρονο παιδί;». - «Ένα παιδί που μεγάλωσε μέσ στις μανούλας του τά χήδια είναι φυσικό νά τη βλέπει σάν θεά...», άπάντησε με σιγανή φωνή ή Άγγλος δικηγόρος.

- 7 -

Τό δειλινό της άλλης μέρας πήγε στη Φωλιά ή κ. Χάβιζαμ με μίαν άστραφτερή άμαξα και πήρε τό Σέντρικ για νά τόν πάει στόν παππού του, που τόν περιέμενε για νά δειπνήσουνε μαζί. Χαρούμενο τό παιδί κοίταζε με θαυμασμό τά πελώρια δέντρα, τά λουλουδόσπαρτα παρτέρια, τούς άτέλειωτους φράχτες που στολίστηκαν από κίτρινα κι άσπρα τριαντάφυλλα. Τ' άλλα γά τρέχανε χλιμιντρίζοντας, ενώ πάμπολλα πουλάκια γλυκοκελαηδούσαν κι από μακριά φτάναν άντίλαλοι ήχων γκάϊδας και κυρροκούδουνων. Ο Σέντρικ θαρρούσε πώς όνειρευόταν. Φτάνοντας στη μεγάλη καγκελόπορτα τού άπέραν-

του πάρκου έμεινε κατάπληκτος στο άντίκρουσμα δύο τεράστιων λιθαρένιων λεονταριών που στολί-ζανε την είσοδο. Μιά νέα κοπέλα βρέθηκε μπροστά στη σταματημένη άμαξα και διάστηκε ν' άνοίξει την πόρτα, ενώ δύο μικρά παιδιά που την ακολουθούσαν κοιτάζανε με τό στόμα άνοιχτό τό μικρό λóρδο. Μόλις ή Σέντρικ πάτησε στο «γκάζόν» εκείνη ύποκλίθηκε βαθιά μπροστά του κ' έδειξε στά παιδιά πώς πρέπει νά την μιμηθούν. Αύτός έβγαλε εύγενικά τό δελουδένιο του σκουφί, τη χαιρέτησε και χαμογελώντας γλυκά της είπε: «Πώς είστε;» Μαγεμένη εκείνη από τόν τρόπο του, άπάντησε ταπεινά: «Καλώς ήρθατε. Πάντα μαζί σας ή Θεός!»

Ένθουσιασμένος ή Σέντρικ, γύρισε και είπε σιγανά στο δικηγόρο: «Τί καλή γυναίκα και πόσο χαριτωμένα τ' άγόρια της. Θά 'ρχομαι τότε - τότε νά παίξω μαζί τους». Αύτός θά 'θελε νά τού παρατηρήσει πώς δεν ήτανε σωστό κάτι τέτοιο αλλά τό άφησε για καταλληλότερη στιγμή.

Προχωρώντας βρέθηκαν μπροστά στο μεγαλοπρεπέστατο μέγαρο που 'χε πάμπολλα παράθυρα και που όλοι του οι τοίχοι ήταν σκεπασμένοι από βαθυπράσινο κισσό. Ο ήλιος που βασίλευε έδαφε τά τζάμια με χρώμα πορφυρό. «Τί παλάτι είν' αυτό!», έκανε ή Σέντρικ. «Μου θυμίζει μιά χαλκομανία έξαιρετική που μου 'χε χαρίσει ή κύριος Χόμψς».

Όσο νά κάνουν λίγα βήματα βρέθηκαν κοντά στην πόρτα της είσοδου. Προσωπικό πολυάριθμο ντυμένο με στολές φανταχτερές στεκόταν από τη μία κι από την άλλη μεριά και τούς καλοδέχονταν σιωπηλά. Μιά σεβαστή κυρία που φορούσε μαύρο μεταξωτό φόρεμα ήταν επικεφαλής κ' έκανε υπόκλιση, ενώ ή κ. Χάβιζαμ της έδινε τό χέρι λέγοντας: - Κυρία Μίλον, ιδού ή λóρδος Φαουντλερόν.

Ο Σέντρικ της έσφιξε τό χέρι τη στιγμή που ή δικηγόρος τού έλεγε: «Η κυρία είναι ή οίκονόμος τού πύργου».

- «Α! κυρία Μίλον, έμαθα πώς έσείς έστειλατε στη μαμά μιά ώραϊότατη λευκή γατούλα για μένα. Πολύ σάς ευχαριστώ». Εκείνη, χωρίς νά πάψει νά τόν καμαρώνει, τού είπε: «Όπου και νά σάς έβλεπα θά σάς γνώριζα. Είσατε φτυστός ή άξέχαστος μπαμπάς σας». Και, φροντίζοντας νά σκουπίσει με τρόπο τά δάκρυα που γέμιζαν τά μάτια της, πρόσθεσε: «Για την ιστορία τού πύργου τούτη ή μέρα είναι ή σημαντικότερη απ' όλες».

Χωρίς ν' άφήσει τό χέρι της ή Σέντρικ είπε: «Και πάλι σάς ευχαριστώ» κ' εκείνη τόν ρώτησε αν θά 'θελε νά πηγαινε στο δωμάτιό του δύο ώραϊα γατάκια, παιδιά της όλόλευκης γάτας που είχε δώσει στη μητέρα του. «Αν θέλω, ρωτάτε, κυρία Μίλον. Με υποχρεώνετε».

Διασκευή Σ. Π.

Σχθ. Μ. ΠΡΩΤΟΓΕΡΙΑΝ

(Συνεχίζεται)

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ
ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Γραφεία Συντάξεως: 'Αλκιβιάδου 4 - Τηλ. 88 32 351

Α' Περίοδος 1924-1941 - Β' Περίοδος Έτος 34ο - ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1979 - ΑΡΙΘ. ΤΕΥΧΟΥΣ 4

Έπιτροπή συντάξεως του Περιοδικού

ΧΑΡ. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ, ΣΤΑΘΗΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ,
Π. ΤΣΑΚΡΗΣ, ΜΙΧ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ,
ΣΩΗΣ ΓΙΑΚΟΥΜΗΣ
Σύμβουλος για την επιμέλεια της ύλης
ΣΠΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Διευθύνσεις σύμφωνα με το Ν.Δ. 346/69 άρθρο 2:
ΕΞΟΦ. ΠΑΝΤΑΖΙΔΗΣ
Δημ. Γούναρη 9 - 'Αγ. Παρασκευή
'Υπεύθυνος Τυπογραφείου:
ΤΡΥΦΩΝ ΤΣΟΥΚΑΣ Παισιανίου 10 - ΑΘΗΝΑΙ Τ.Τ. 458

Τμή Φύλλου Δρχ. 5 - Έτησία συνδρομή: Έσωτ. Δρχ. 50 (διά τα Σχολεία δρχ. 40) - Έξωτ. £ 1 ή 3

ΕΞΟΦΛΗΣΗ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ: Παρακαλούμε θερμά α) όσους καθυστερούν το χρέος τους στο περιοδικό να φροντίσουν το συντομότερο για την εξόφλησή του, β) τα έμβρασμα να γίνονται άπρόσωπα: Ε.Ε.Σ.Ν., 'Αλκιβιάδου 4, 'Αθήνας.

ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Γ. ΑΘΑΝΑΣ: 'Ακαδημαϊκός
Γ. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ: Καθηγητής της
Παντείου 'Αν. Σχ. 'Επιστημών
Ι. ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: 'Ακαδη-
μαϊκός
Β. ΚΟΥΡΙΑΣ: Καθηγητής Πανεπιστη-
μίου 'Αθηνών
Γ. ΚΟΥΡΝΟΥΤΟΣ: Γεν. Διευθυντής
'Υπουργ. Πολιτισμού και 'Επιστημών

ΟΡ. ΛΟΥΡΙΑΔΗΣ: Όμ. Καθηγητής
Πανεπιστημίου 'Αθηνών
Θ. ΠΕΤΣΑΛΗΣ - ΔΙΟΜΗΔΗΣ: 'Ακα-
δημαϊκός
Μ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: 'Ακαδημαϊκός
Α. ΤΕΡΖΑΚΗΣ: 'Ακαδημαϊκός
ΠΕΤΡΟΣ ΧΑΡΗΣ: 'Ακαδημαϊκός

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

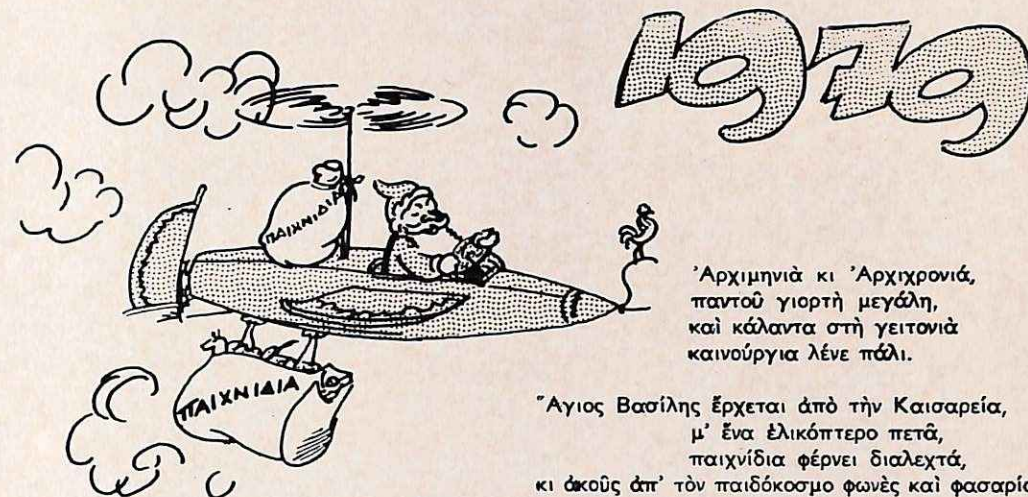
	Σελίς
Ι. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗ, 'Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμά- των: Μήνυμα.....	1
Γ. ΜΑΡΙΝΟΥ, Προέδρου Έλλην. Έρυθρού Σταυρού: Μήνυμα.....	2
Σ. ΜΥΡΙΒΗΛΗ: 'Η καρδιά του παιχνιδιού.....	3
Α. ΒΑΡΒΑΡΡΗΓΟΥ: Έλληνική άγγειογραφία.....	4
Θ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: 'Ο θρησκευτικός λυρισμός.....	5
Α. ΒΑΡΕΛΛΑ: 'Η Φούντου κι ό 'Αλέξης.....	6
Ο. ΛΟΥΡΙΑΔΗΣ: Τό παιδί, ή μοίρα και ή λύτρωση της άνθρωπότητας.....	8
Μ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: «Μπράβο».....	9
ΓΚΡΙΜ: 'Η πεντάρφανη και τό άρχοντάπουλο (Δια- σκευή Σ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ).....	10
Γ. ΜΕΓΑ: 'Ο κάβουρας και τό φίδι.....	11
Μ. ΠΡΩΤΟΓΕΡΙΔΗ: 'Η Ιστορία του Ε.Ε.Σ. εικονο- γραφημένη.....	12
Χ.: 'Ο Τζάκ και ή φασολιά.....	14
Μ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ, Ε. ΠΑΛΑΕΟΛΟΓΟΥ - ΠΕ- ΤΡΩΝΔΑ, Δ. ΜΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ: Ποιήματα.....	20
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ: «Φέρε μου τη μαρούλα».....	20
Χ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ: Πρωτοχρονιάτικες αναμνήσεις.....	21
ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Έρυθροσταυρικά είδήσεις.....	22
Φ. ΜΠΑΡΝΕΤ: 'Ο μικρός λόρδος.....	30
Α. ΒΩΤΤΗ: Στίχοι - σχέδια στό β' εσωφύλλο	

CONTENTS

	Page
J. VARVITSIOTIS, Minister of Education: Message	1
G. MARINOS, Hellenic Red Cross President: Mes- sage.....	2
S. MYRIVILIS: The Heart of the Toy.....	3
A. VARVARRIGOS: Hellenic Pottery.....	4
TH. CONSTANTINOU: Poem.....	5
A. VARELLA: Fountou and Alexis.....	6
TH. LOURIDIS: The Child, the Fate and Delive- rance of Mankind.....	8
M. PAPAVASSILIOU: «Bravo».....	9
GRIM: The orphan girl and the Young Noblemen (adapted by S. PANAGIOTOPOULOS).....	10
G. MEGAS: The Crab and the Snake.....	11
M. PROTOGERIDIS: The Illustrated History of the H.R.C.....	12
X.: Jack and the Bean-Plant.....	14
M. STASSINOPOULOS, E. PALAEOLOGOS - PE- TRONDA, D. MANTOPOULOS: Poems.....	20
ARISTOTELIS: «Bring Me Mama».....	20
CH. ADAMOPOULOS: New Year's Recollections.....	21
EDITORIAL: Red Cross News.....	22
F. BARNET: The Little Lord (novel).....	30
A. VOTTIS: Verses - sketches in the b' Inner Cover	

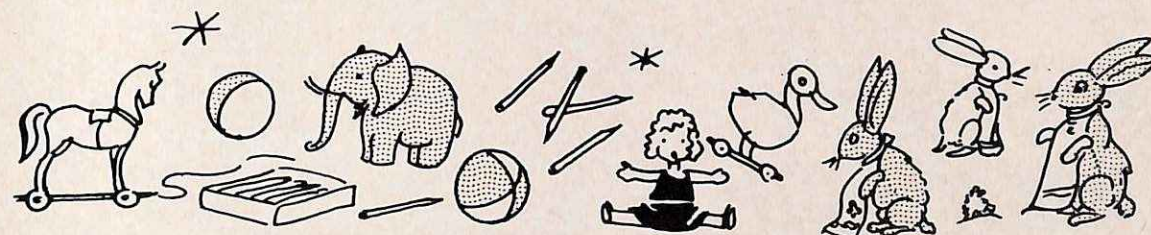
ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ είναι καλλιτεχνική σύνθεση του κ. ΜΕΝΕΛ. ΠΡΩΤΟΓΕΡΙΔΗ

Κ Α Λ Η Χ Ρ Ο Ν Ι Α

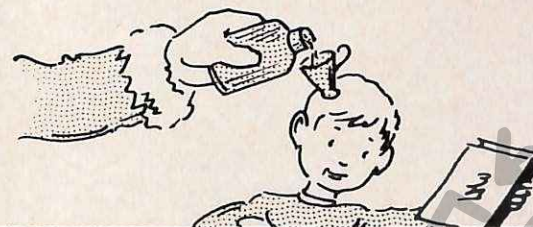

'Αρχιμηνιά κι 'Αρχιχρονιά,
παντού γιορτή μεγάλη,
και κάλαντα στη γειτονιά
καινούργια λένε πάλι.

'Άγιος Βασίλης έρχεται από την Καισαρεία,
μ' ένα έλικόπτερο πετά,
παιχνίδια φέρνει διαλεχτά,
κι άκούς άπ' τόν παιδόκοσμο φωνές και φασαρία!

Σε μία πλατεία στέκεται, δλόγυρα κοιτάζει
και τα δωράκια στα παιδιά χαρούμενος μοιράζει.
'Άλογα, τάπια, έλέφαντες, χρωματιστά κοντύλια,
κούκλες, παπιά κι άμέτρητους... λαγούς με πετραχήλια.

Δέν άφησε παιδι μικρό χωρίς ένα δωράκι
και τέλος στον Κωστάκη,
πού ήταν άμελέστατος, μυαλό καινούργιο δίνει,
ώστε από τώρα μαθητής πολύ καλός να γίνει!

Κρατά εικόνα και χαρτί, κρατά και καλαμάρι,
πού πρώτη έτρεξε ή Φιφή στα χέρια να τό πάρει.
Μά δέν προκάνει ή δύστυχη να γράψει μια λεξίτσα,
και γίνεται άπ' τις μελανιές άμέσως... άραπίτσα!

«Κάτσε να φάς, κάτσε να πιείς. Θα κόψουμε την πίττα»
του λέν ή Ντόρα κι ό Κωκός κι ό Νίκος και ή Ρίτα.
'Άλλ' ώσπου να τη φέρουνε από τό φούρνο τώρα
ό Νίκος και ή Ντόρα,
«μπουκιά έγώ, μπουκιά έσύ»
στό δρόμο φάγαν τη μισή,
και μπρός στον 'Αι Βασίλη
γινήκανε ρεζίλι...

Μά φτάνει πιά. Καλή χρονιά. Παιδιά μου τραγουδείτε.
Τό νέο χρόνο εύχομαι κάθε καλό να δείτε,
άλλά και τα φτωχούλικά παιδιά μη λησμονείτε.

Αυτές τις μέρες της χαράς τόν κουμπάρά να σπάσετε
κι όσα μπορείτε στα φτωχά δωράκια ν' αγοράσετε.
Αυτό τό ξερετε καλά, σας τό θυμίζω μόνο.
Λοιπόν και πάλι: Γειά, χαρά κ' εύτυχισμένο χρόνο!

ΕΝΙΣΧΥΣΑΤΕ ΤΟ ΕΡΓΟΝ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

